

Al
patrulea
trimestru

Vițai chemat

"Uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea mea, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus."

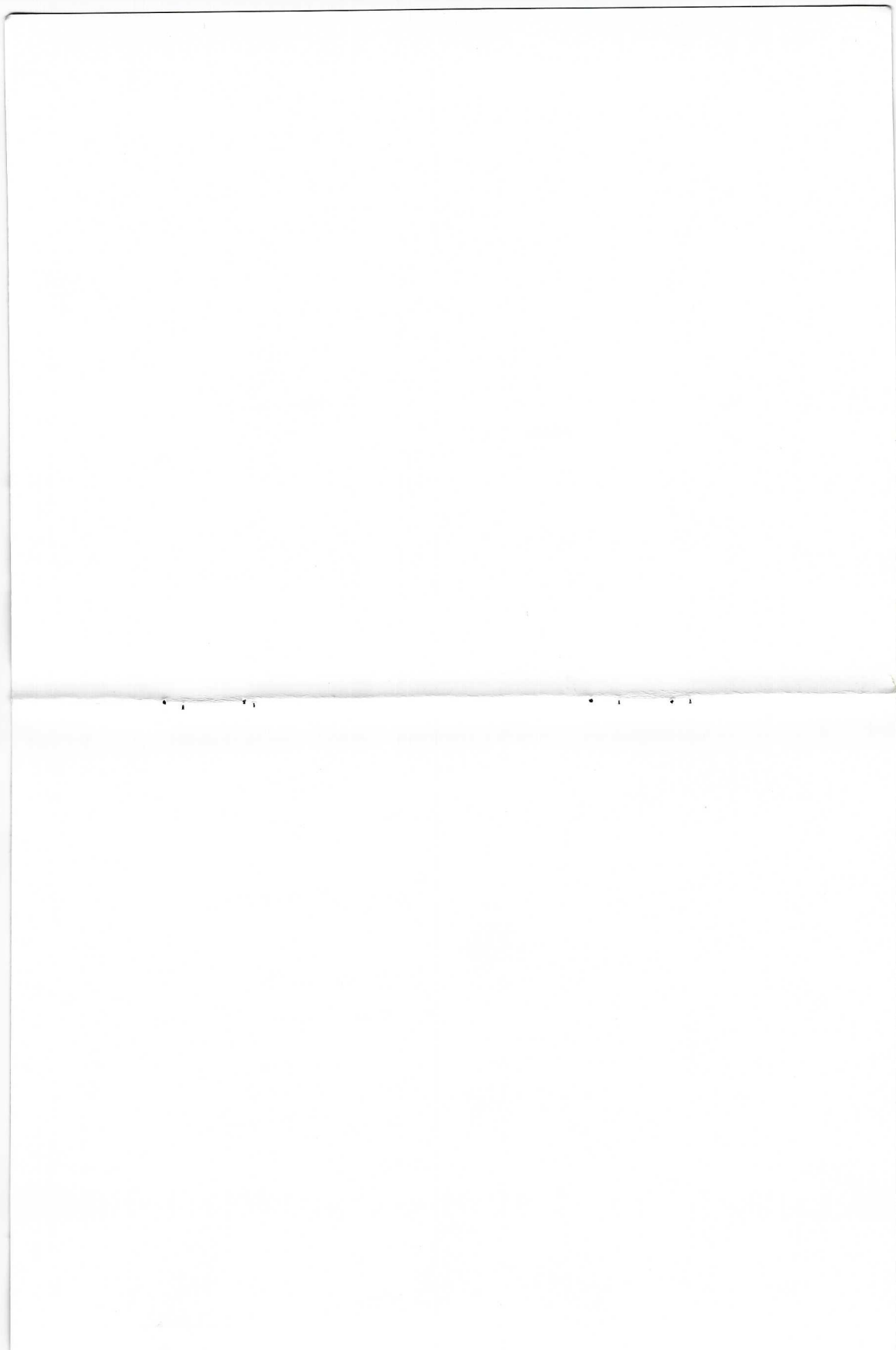
(Filipeni 3, 13-14)

"Iată, voi face ceva nou, și-i gata să se împlină: să nu-l cunoașteți voi care? Voi face un drum prin pustie, și râuri în locuri secetoase."

(Isaia 43, 19)

Călăuza tematică în citirea Bibliei

M-ai chemat

Calăuză tematică în citirea Bibliiei

Al patrulea trimestru

Prima ediție

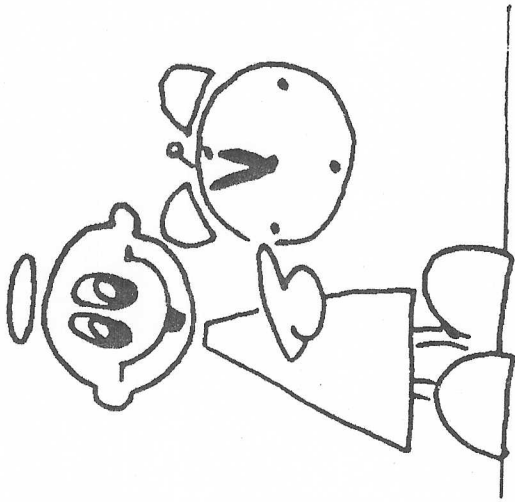
Organizația Muntele Sion (în întemeiere)
Oradea
2002

W-ai qumai

Chunai jaiyai ni chunai jaiyai

Chunai jaiyai

Chunai jaiyai

Chunai jaiyai jaiyai jaiyai jaiyai

Chunai

Chunai

Săptămâna a 14: Meditații personale

Vineri:

Verset:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Notițe:

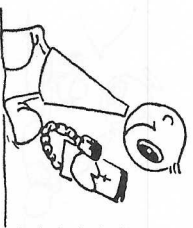
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Rugăciune:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Săptămâna a 14: Meditații personale

Joi:

Verset:

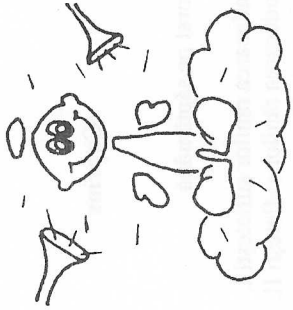
Noițe:

Rugăciune:

92

Cuprins

Cuvânt înainte	6
Versetele de memorat pe săptămână	8
Introducere	10
Săptămână 1: Vindecarea rănilor sufletești I.	11
Săptămână 2: Vindecarea rănilor sufletești II.	17
Săptămână 3: Viziune și chemare	23
Săptămână 4: De ce să învățăm versete biblice?	29
Săptămână 5: Călăuzire	35
Săptămână 6: Supunere izvorâtă din dragoste	41
Săptămână 7: Loialitate	47
Săptămână 8: Lucru de echipă	53
Săptămână 9: Modul de mânăuire al banilor	59
Săptămână 10: Modul de mânăuire al timpului	65
Săptămână 11: Viață de unul singur și în căsnicie	71
Săptămână 12: Puterea limbii	77
Săptămână 13: Izrael – întoarcerea lui Isus	83
Săptămână 14: Meditații personale	89

De aproape 30 de ani ne-am predat viața lui Isus și Duhului Sfânt, începutul acestei relații am trăit-o ca pe un cadou imens al lui Dumnezeu. Încă de pe atunci doream ca, pe lângă cititul zilnic al Sfintei Scripturi, să primim un ajutor practic. Pe noi catolicii, al II-lea Sinod Vaticanic, ne-a încurajat să luăm putere și îndrumare zilnică din Cuvântul lui Dumnezeu. Pe teritoriul limbii germane s-a răspândit așa zisa "Geistliche Schriftlesung" - "Citirea Scripturii în duh", care ne-a fost primul mare ajutor.

Dar creștea în noi dorința, ca Sfânta Scriptură să n-o citim doar răsfoind-o. De aceea am căutat o călăuză a citirii Bibliei, a cărei construcție tematică, să ne ajute la creșterea spirituală în pași bine definiți. Într-un timp, pe de o parte ne-am adâncit cunoștințele prin studii teologice, prin corespondență, iar pe de altă parte am putut fi prezenți ca și colaboratori și lideri, la cursurile și seminarele Innoirii Carismatice, unde cu ajutorul lui Dumnezeu noi înșine am putut instrui colaboratori și lideri. Acum așa simțim că, a sosit timpul ca împreună cu colaboratorii noștri, să începem prelucrarea unui caiet, cu caracter practic atât în citirea Cuvântului cât și al învățăturilor săptămânale legate de acestea, necesare celulelor de părtășie. Acești colaboratori au luat parte timp de mai multe luni la cursuri de formare al liderilor, respectiv credința lor s-a întărit și în alte moduri. La alcătuirea prezentului caiet am considerat a fi important, să dăm cuvântul unor asemenea experiențe ale credinței trăite în viața de zi cu zi, care pot fi de ajutorul oricui, și să poată corespunde unor analize teologice.

Ne-am străduit ca la construirea tematică a prezentului caiet, cititorul să poată face acei pași, care sunt necesari la creșterea vieții lui spirituale prin ajutorul dat de citirea zilnică a scripturii. Așa am alcătuit programe trimestriale (am editat 4 caiete pentru un an), care se manifestă prin citirea pasajelor biblice săptămânale și zilnice.

Săptămâna a 14: Meditații personale

Miercuri:

Verset:

Notițe:

Rugăciune:

Versele de memorat pe săptămână

Săptămâna 1: Vindecarea rănilor sufletești I.

“Gîndiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

/ Coloseni 3, 2-3 /

Săptămâna 2: Vindecarea rănilor sufletești II.

“Duhul Domnului este peste Mine, pentru ca .... să dau drumul celor apăsăți.”

/ Luca 4, 18 /

Săptămâna 3: Viziune și chemare.

“Eu te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie să o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta”

/ Psalmi 32, 8 /

Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

“Curtea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutînd să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

/ Iosua 1, 8 /

Săptămâna 5: Călăuzire.

“Uitînd ce este în urma mea, și aruncîndu-mă spre ce este înaintea mea, alerg spre ființă, pentru prenumul chemării cerșit a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

/ Filipeni 3, 13-14 /

Săptămâna 6: Supunere izvorâtă din dragoste.

“Ascultați de mîi marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei prîveghează asupra sufletelor voastre, ca unități cu unități să dea socoteală de ele; pentru că să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinînd, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.”

/ Evrei 13, 17 /

Săptămâna 7: Loialitate.

“Să știi dar că Domnul, Dumnezeuul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legîmintul și îndurarea pînă la mila neami de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.”

/ Deuteronom 7, 9 /

Săptămâna 8: Lucru de echipă.

“După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfînt, și vesteau Cavîntul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”

/ Fapt. Apost. 4, 31 /

Săptămâna a 14: Meditații personale

Versele de memorat pe Săptămâna:

Luni:

Verset:

.....
.....
.....
.....
.....

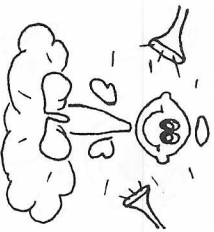
Noițe:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
Săptămâna 13: Israel – întoarcerea lui Isus

Sâmbătă:

“Căci însuș Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu. Se va pogori din cer, și înții vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi răniți, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmplăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

/ 1 Tesaloniceni 4, 16-17 /

Venirea lui Isus și răpirea vor fi minunate, dar în același timp îngrozitoare. Cei ce vor fi răpiți – Trupului lui Hristos – Ior te va însemna mântuire veșnică. Cei ce vor rămâne aici, judecăți. Semnele vremurilor lasă de înțeles că, suntem deja pe direcție. Aceasta nu înseamnă o așteptare neurotică a sfârșitului lumii. Fi atent doar la știrile zilei, la ce se întâmplă în Israel! „De la smochin învățai pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mărădă, știi că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” (Matei 24, 32-33). Azi deja tot mai mulți evrei cred că Iesua este Mesia promis. Evrei și păgâni. Israel și Biserica, așteptăm venirea, respectiv reînnoirea Mântuitorului. Ajungem tot mai aproape la aceea zi plină de slavă, când Mesia „Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despică la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare; jumătate din munte se va trage înapoi spre miază noapte, iar jumătate spre miazăzi. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El!” (Zaharia 14, 4-5b). Imaginează-ți minna, cum creștini și evrei converțiți vom striga împreună: Marana tha! Vremea aceasta este deja **ACUM!** Se întâmplă la văzul ochilor tăi!

.....
Tată Ceresc! Cu ardore așteptăm întoarcerea Domnului nostru Isus Hristos. Mulți regi și profeți ar fi vrut să vadă, ceea ce acum se întâmplă. Slavă Ție Isuse, pentru că putem trăi în asemenea vremuri profețice. Îți mulțumim că Te reînorci, și poporul Țău ales Te va recunoaște!

Amin!

88

Săptămâna 9: Modul de mântuire al banilor.
“Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinită, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”

/ Luca 6, 38 /

Săptămâna 10: Modul de mântuire al timpului.

“Totuși își au vremea lor, și fiecare lucru de supă cernuri își are ceasul lui.”

/ Eclesiastul 3, 1 /

Săptămâna 11: Viața de unul singur și în căminție.

“I-a făcut parte bărbătească și parte femească, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de “om”, în ziua când au fost făcuți.”

/ Geneza 5, 2 /

Săptămâna 12: Puterea limbii.

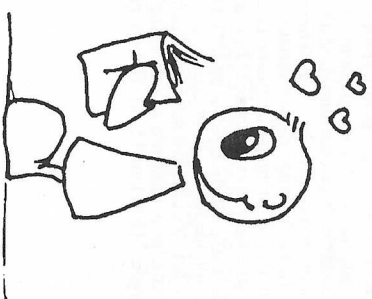
“Mortea și viața sînt în puterea limbii; ori cine o iubește, îi va nîncea roatele.”

/ Pildele 18, 21 /

Săptămâna 13: Israel – întoarcerea lui Isus.

“Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvînta; tîi voi face un nume mare, și vei fi o binecuvîntare. Voi binecuvînta pe cine te vor binecuvînta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în tine.”

/ Geneza 12, 2-3 /

9

Introducere

"Iată numai ce voiesc să știu de la voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?"

/ Galateni 3, 2 /

Pe baza credinței izvorâtă din auzirea Cuvântului am primit Duhul și nu prin înfăptuirea Legii. Ce înseamnă aceasta? Nu trebuie să trăim conform legii lui Dumnezeu? Bă da! Pentru o mai ușoară înțelegere, închipuieste-ți acum, că apostolul Pavel în persoană face o vizită comunității tale. El cum ar explica aceste rânduri? După părerea mea, cam așa cumva: "Doar atât aș vrea să aflu de la voi: ați primit Duhul ca răsplată pentru înfăptuirile cerute de litera legii, sau pentru că, prin auzirea și primirea Cuvântului s-a născut o credință vie și sănătoasă în inimile voastre? Această credință a deschis în voi izvorul Apei Viei, v-ați născut din nou de la Duhului Sfânt, iar Duhului Sfânt în viețile voastre rodește roade – și fapte bune născute din acestea –, despre care v-am scris în capitolul al cincilea al acestei scrisori."

Când pentru prima dată am început să compar diferitele traduceri ale bibliei din limba maghiară, sincer vă spun că un pic m-am cam încurcat. Una era mai bună ca cealaltă. Mi-am pus întrebarea: "Pe care să o citesc?" Răspunsul l-am "auzit" în inima mea, al cărei esență a fost: "Dacă o citești împreună cu Duhul Sfânt, este total indiferent care traducere o folosești." De atunci, meditănd citesc Cuvântul, precum am scris-o mai sus. Esența este că, trebuie să-i "rumegi" și să-i "digeri" mesajul.

Augustin înaintea convertirii lui a primit următoarea revelație: "Tolle, lege! Ia și citește!" Și eu cu aceste cuvinte aș vrea să te încurajez. Ia și citește cuvântul – și, și acest caine! Și acum vei găsi în ea gânduri practice, printre altele despre vindicarea rănilor sufletești, despre viziune și chemare (vocație). Poți primi răspuns la următoarele întrebări: de ce este important să înveți versete biblice, de ce este nevoie de călăuzire, și de supunere izvorâtă din dragoste? Poți medita despre loialitate, despre lucru în grup, despre modul corect de mănuire al banilor și-al timpului. În Duhul Sfânt poți cerceta la ce anume te cheamă Domnul: în viitor să trăiești singur, sau în familie? Poți în continuare să citești despre puterea cuvântului rostit, despre venirea lui Izrael și-al lui Isus.

Desigur și acum – ca întotdeauna – și în aceste subiecte ne sprijinim pe Cuvântul lui Dumnezeu. Căci "tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentruca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde." (Romani 15, 4). Doresc ca și în viața ta să fie asemenea!

Somogyi Tamás

Săptămâna 13: Israel – întoarcerea lui Isus

Vineri:

"Fraților, pentruca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va țineca pînă va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mîntuit, după cum este scris."

/ Romani 11, 25-26 /

Să nu fim neinformați cu privire la Israel! Scrisoare către romani capitolul 14 – dacă o citești cu inima deschisă – îți deschide și ochii tăi privind planul minunat al lui Dumnezeu. Pilda măslinei nobil în mod unanim ne arată, că noi, creștinii convertiți dintr-un fundal păgân, - care l-am primit pe Mesia – am fost alțiși pe ramurile copacului curățat. Așa am devenit una cu măslinei ce ne poartă, cu Israel. Prin rădăcini putem absorbi în noi aceeași sevă (hrană) datătoare de viață. Israel încă tot așteaptă venirea lui Mesia. Noi – cei ce credem în Isus, așteptăm deja reînnoirea Lui. În ciuda acestora, noi toți suntem un popor, căci "El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul dela mijloc care-i despărta, și în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orînduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie El însuș un singur om nou, făcînd astfel pace, și a împacă pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celorce erați departe, și pace celor ce erau aproape." (Efeseni 2, 14-17). Roagă-te pentru fratele mai mare, pentru convertirea Israelului ce va să vie! Profeția lui Zaharia se va împlini cuvînt cu cuvînt: "și voi întoarce privirile spre Mine, pe care l-au străpuns" (Zaharia 12, 10).

Doamne, de nepătruns este înțelepciunea Ta. Poticnirea poporului Tău ales ne-a adus nouă mîntuirea. Acesta a fost planul Tău de-a pururea. E minunat că prin convertirea noastră vrei să le stărnești gelozia. Astfel întreg Israelul va fi mîntuit. Amin!

..... Săptămâna 13: Israel – întoarcerea lui Isus

Joi:

“Deci ce vom zice? Neamurile, cari nu umblau după prihanire, nu căpătau neprăhăntrea și amime neprăhăntrea cari se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprăhăntrea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentruce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire.”

/ Romani 9, 30- 32 /

Cum a primit Israel pe Mesia? “A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit” (Ioanl. 11). Israel căuta și caută încă și azi neprăhăntea rabinică, conform legilor. Roagă-te pentru a auzi glasul Celui Uns! – care zice: “Cereții Scripturile, pentru că socotești că în ele aveți viața vecinică, dar locmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!” (Ioan 5, 39-40). Israel s-a poticnit de piatra poticniri: Au înțeles greșit Cuvântul lui Dumnezeu, și au înlocuit-o cu tradiții omenești (vezi Marcu 7, 9). Prim altele din această cauză nu L-au recunoscut pe Mesia în Iesua. S-au lepădat de El și L-au uciș. Așa însemnă că Dumnezeu s-a întors definitiv de la poporul Său ales? Toate binecuvântările și promisiunile s-ar referi numai la noi, la Biserică? Din păcate această “teologie a înlocuirii” a provocat immense suferințe poporului evreu. A asigurat un sol bun Dumnezeu pe- a întors definitiv de la poporul Său ales? Din păcate această “teologie a înlocuirii” a provocat immense suferințe poporului evreu. A asigurat un sol bun rădăcinilor antisemitismului. Dumnezeu nu s-a lepădat de poporul Său, ci “prin alungarea lor, s-a făcut cu puțină mîntuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos” (Romani 11.11). Nu e minunat? Dumnezeu prin viața la convertită și născută din nou vrea să facă gelos poporul ales! Trăiește demn de această!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne, Isuse Hristoase! Tu ai venit pentru ca să-ți măntuiești poporul. Cu toți suntem poporul Tău, cei care credem în Tine. Strig la Tine pentru convertirea poporului Tău! Să se împlinească tot ceea ce este scris despre ei! Să necunoască tu ești Mesia!

Amîn!

86

Săptămâna 1 : Vindecarea rănilor sufletești I. ....

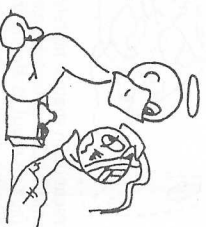
Verseul de memorial pe săptămână: “Gîndiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pămînt. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

/ Coloseni 3, 2-3 /

Luni: Vindecare interioară

“...căci Eu sînt Domnul, care te vindec.”

/ Exodul 15, 26 /

Zlinic mă înălțese cu oameni, de pe al căror fețe strigă tristețea, suferința. Nu numai de pe fețele lor, sau în privirile lor, dar deseori de-a de pe trupurile lor, și uneori chiar și prin diferite boli acestea se manifestă. Dar ceea ce ste cel mai zguduitor este că, mulți dintre ei sunt creștini credincioși. Unii așa consideră că, aceste poveri – fără de rost – trebuie să le poarte în liniște și cu răbdare. Viața mea de dinainte de convertire era și ea marcată de lupta fără de speranță, înecat în infernul meu. Nici nu este de mirare dacă am adunat atatea palme și răniuri. Toate acestea se pot deduce din lipsa experimentării dragostei. Chiar și în tine pot fi răniuri. Căci, atunci când îți amintești câte-câte o situație din viață, - când te-au supărat -, atunci stomacul îți se adună într-un zgârc, mâna îți se strînge în pumn, iar fața-ti devine serioasă. Când te înălțeseți cu persoana care te-a supărat, îți întorci capul, sau treci de partea cealaltă a străzii. În aceste zile te invite să te înălțeseți cu Dumnezeu cel viu. Vom cerea de unde provin rănile sufletești și vom intra în procesul vindecării. Vom apuca acca autoritate pe care am primit-o în Isus. Voia lui Dumnezeu este ca să fim sănătoși și sufletești!

.....

.....

.....

.....

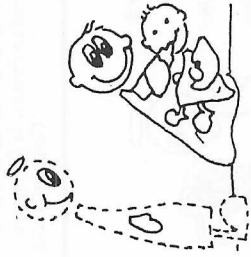
.....

.....

Tată, îmi deschid inamnea Ta toată ziua și viața mea. Tu într-adevăr mă cunoști. Doamne, înselae după dragostea Ta care imnoiește totul.

Amîn!

11

Martți: Bazele rănilor (rănilor)

“Adevărat vă spun că, oridcâteori n-ați făcut aceste lucruri unuia dănr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi-le-ați făcut.”
/ Matei 25, 45 / *(Matei 25, 31-46)

La recunoașterea rănilor noastre trebuie să știm că, ce anume le generează. În această pildă Isus fără a o spune direct, dar arată înspre esența ce ascunde în spatele faptelor noastre – chiar dacă par a fi neimportante -: intenția inimii. Ce legătură are asta cu rănilile ce se ascund în noi? Chiar foarte multe! Ce face ca omul să fie valoros – conform prin faptele amintite și în pildă? Nimic altceva decât, necesitatea noastră umană cea mai de bază: dragostea. Fără dragoste omul moare. În primul rând spiritual, sufletește, iar apoi în sensul real al cuvântului, și fizic se vestește.

Știm despre noi născuți care, imediat după naștere au fost ruși de mamele lor și duși spre îngrijire în orfeliate. Dessori nici nu au ajuns până la vârsta de un an. Nu vroiau să trăiescă, pentru că nu au primit destulă dragoste. Ai trăit tu starea când, erai înfometat după un cuvânt bun, dar nimeni nici nu te-a observat? Te-ai simțit vreodată părăsit, înjosit, bațjocorit? S-a întâmplat până acum ca, să se tragă de lângă tine cunoșcutii tăi? Ai fost legat vreodată de gânduri și situații disperate? Dacă da, nici atunci nu dispera! Isus a venit pentru tine. Pentru ca să-ți vestească Vestea Bună și eliberarea ta. El știe să se autoidentifice cu tine. Atunci când ai fost părăsit, și nu ai primit destulă dragoste, El și atunci era cu tine.

Te binecuvântează Doamne, pentru că înaintea Ta nu trebuie să-mi ascund rănilile și dărerile mele. Nu pot nimic altceva să-ți dau, decât inima mea zdrobită. Te rog, primește-o!

Amin!

Miercure:

“Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Imi va ieși Cel ce va săpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie pînă în vremuri străvechi, pînă în zilele vecmictet.”

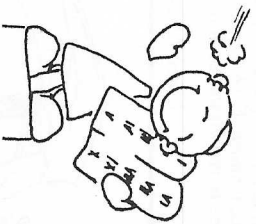
/ Mica 5, 2 /
*(Mica 2, 1-6)

Iată una, din cele peste treisute de profetii mesianice. În istoria Israelului acolo este tensiunea așteptării lui Mesia. Cel uns, se va așeza pe tronul lui David (vezi Ieremia 23, 5), de aceia evreimea și-a mchipuit ca Mesia un politician puternic, o căpetenie, un rege aducător de pace. Dacă răsfoiești la începutul evangheliei lui Matei, atunci poți vedea tot arborele genealogic al lui Isus. Pentru un evreu au fost foarte importante aceste cărți ale neamului lor. Prin asta ei puteau fi convinși, chiar și de împlinirea unei profetii. De la Avraam am ajuns până la Betleem. Într-o iesle, înăsurat în scutece, stă Cel ce va să vie, despre care deja în cartea genezei putem citi o profetie (vezi Geneza 3, 15). Aceasta este amintită ca o “proto-evanghelie” (evanghelie străbună). În textul original ebraic, în expresia “Acesta îți va zdrobi capul” este cuvântul “hu” (românește: el), care este pronume personal masculin. Această persoană a fost identificată cu Regele Mesia. Să ne întoarcem puțin la noaptea betleemiană! Mama Lui- Miriam – i-a dat numele de Iesua la dispoziția dată de îngerul Gabriel. (vezi Luca 1, 31). Iesua înseamnă: Jahve te eliberează. Acesta este planul din totdeauna al lui Dumnezeu cu Israel și cu întreaga omenire: “El va mintui pe poporul Lui de păcatele sale.” (Matei 1, 21). Mesia evreul a venit pentru salvarea ta.

Tată Ceresc! Tu ai ales poporul evreu, pentru ca să trimiți pe Fiul Tău spre salvarea noastră a tuturor. Ți-ai revelat dinainte intenția Ta și toate s-au împlinit, precum au prezis profetii. Mulțumesc, că prin Fiul Tău m-ai mântuit și pe mine.

Amin!

Marti:

“Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeui tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe cari îți le dau astăzi, Domnule, Dumnezeui tău, îți va da înălțare asupra tuturor neamurilor de pe pământ.”

/ Deuteronom 28, 1 /

Urmasii lui Avraam (Parintele multimi) mărășăluiesc prin pustiu. Consecința nesupuneri și răzvrătirii lor, că încă tot nu pot intra pe Pământul Făgăduinței. Trimiterea lui Moise încetul cu încetul ia sfârșit. Înainte de reînnoirea legământului, se aude din nou avertismentul: consecința supunerii este binecuvântarea, iar cea a nesupuneri este blestemul. “Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeui tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe cari îți le dau astăzi, Domnule, Dumnezeui tău, îți vada înălțare asupra tuturor neamurilor de pe pământ.” În această singură frază este formulată ordnădurea Israelului. Când Isus în învățătura dată pe munte ne învâția că “Voi sunteți sarea pământului”, sau “Voi sunteți lumina lumii”, atunci pronumele “Voi” se refera la Israel. Asta a fost – și este încă și astăzi – trimiterea lui Israel, ca între toate popoarele pământului și asupra lor să lumineze lumina lor (vezi Marcu 5, 16). Acest lucru Israel doar în parte a putut să o împlinească, căci împotriva alegerii lor, neconțent cădeau în păcatul preacurvirii spirituale. Adorau dumnezei străini. Consecințele au trebuit din nou și din nou să le suporte.

Acum întrebă: “Ce legătură am eu cu toate acestea?” Vezi, de acela este important ca, să cunoști de la început și până la sfârșit corelatțiile Bibliei, și să primești o imagine de ansamblu asupra planului lui Dumnezeu referitor la viețile noastre!

.....
.....
.....

Doamne Dumnezeule! Tu, credincios promisiunii Tale, ti-ai călăuzit poporul pe Pământul Făgăduinței. Ai orinadiu-o să fie sarea pământului și lumina lumii. Înviătura Domnului nostru Isus se referă și la noi. Și noi așa trebuie să trăim, pentru ca oamenii văzând faptele noastre bune să Te slăvească!

Amin!

Miercuri: Reacțiile ne îmbolnăvesc

“Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blasfemă, faceți bine celorce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fi ai Tatălui vostru care este în ceruri.”

/ Matei 5, 44-45 / *(Matei 5, 38-48)

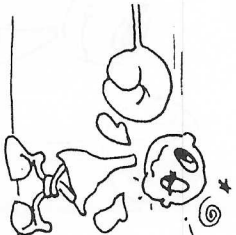
Cel mai plăcut mod de a-mi petrece timpul este ca, în timp ce cîtesc Cuvântul, în gând să îl umnez peste tot pe Isus. Să iscondesc ce și cum face? El tot timpul e pe drum, înconjurat fiind de sute, chiar mii de oameni. Vestiește împărăția lui Dumnezeu, vindecă bolnavii, învie morții și scoate draci. În mulțime tot timpul se găsește cineva care să se lege de El, să-l răstălmăcească cuvinete, să-l bațjocorească, să-l trădeze.

Dar calmul și demnitatea lui Isus sunt de nestrămutat. Dar pe când s-a legat cineva de mine, sau m-au condămnat! Mi-am spus eu pățerea mea. Sau chiar dacă am făcut, am căutat momentului când, jignirea adusă – după mine pe drept – o puteam da înapoi. Chiar dacă am plătit, pentru jignirea ce mi-a fost adusă, tot nu am avut pace. De aceea după un timp am încercat să reacționez, după cum am învățat de la Isus. Spre cea mai mare surpriză am mea, pacea și dragostea s-au mutat în inima mea. Astfel am experimentat că, rănițile mele nu alții mi-o provoacă, ci reacțiile mele. Și ție pot să-ți spun că: dacă nu reacționezi cu blândete, smerenie, dragoste și binecuvântare la jignirea adusă – ci, cu porniri și supărare – atunci amărăciunea va prinde rădăcini în tine. Cu cât o hrănești mai mult, o uzi, cu atât mai tare se va îmburueni și va năpădi inima ta.

.....
.....
.....

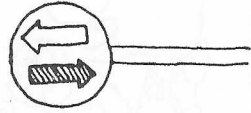
Te binecuvîntez Doamne Isuse, pentru că Tu în toate umblă înaintea mea, și mi-arăți exemplul. Te rog, modelază-mă complet după asemănarea Ta, pentru ca fiecare faptă a mea să fie condusă de dragoste!

Amin!

Săptămâna 1: Vindecarea rănilor sufletești I.

Joi: Răstignirea omului vechi

“Gîndiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pămînt. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

/ Coloseni 3, 2-3 /

Dacă ți-ai recunoscut rănile și vezi, și ce anume le-a provocat, atunci vino și pune totul la picioarele lui Isus! Astfel într-adevăr vei fi liber și poți porni pe drumul vindecării. Aceste lucru nu-1 va plăcea dușmanului și va încerca din răspuțeri să te rețină de a face acest pas. Vrea să te convingă, că aceasta doar ți-o autoimpui. Eventual ți va prezenta imensa ofertă a rezolvărilor oferite de lume: reiki, controlul minții, yoga... Strategia lui este evidentă:

“Totul, doar crucea nu!” Dar tu știi deja că doar o singură Cale există, care duce spre libertate. În epistola către coloseni Pavel încurajează să “căutăm lucrurile de sus”. Pentru asta în schimb trebuie să-ți ridici privirea de la pămînt. De la tine spre Isus. Împreună cu trupul Lui toate durerile, amărăciunile, pornirile, supărările, putreziciunea ta au fost pironite pe cruce. Cu moartea Lui toate acestea au trecut. Dar Isus a înviat din morți și trăiește. În El și tu, ai o viață curățită și liberă. Toate acestea s-au împlinit deja. (vezi Ioan 19, 30). Înnoirea ta în schimb nu se poate împlini de la o zi la alta. Desigur ai observat și tu deja că natura își schimbă hainele în câteva zile, săptămâni, sau luni. Și îmbrăcarea omului nou necesită un proces mai îndelungat. Tocmai de aceea în viața nouă fi și tu cu răbdare, stăruitor și consecvent!

Te binecuvîntez: Mîntuitorul meu, pentru că prin moartea și învierea Ta, odată și pentru totdeauna m-ai eliberat. Îți mulțumesc că îmi înnoiești viața. Fă-o deplină întru slava Tatălui!

Amin!

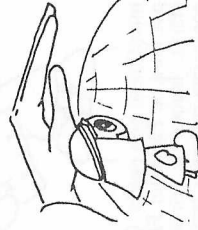
14

Săptămâna 13: Israel – întoarcerea lui Isus

Versetul de memorat pe săptămână: “*Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvînta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvîntare. Voi binecuvînta pe cei ce te vor binecuvînta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în tine.*”

/ Geneza 12, 2-3 /

Luni:

“Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvînta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvîntare. Voi binecuvînta pe cei ce te vor binecuvînta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în tine.”

/ Geneza 12, 2-3 /

Abram (Tată preamărit, Tatăl înălțimii) avea 75 de ani când a pornit din Haran conform poruncii Dumnezeului Veșnic. S-a dus pe pămîntul Canaanului, unde Domnul l-a apărut lui Avraam și astfel l-a vorbit: “Acest pămînt îl dau urmașilor tăi.” Cu alegerea și chemarea lui Avram a început istoria poporului evreu. Continuarea – până în zilele de azi – o cunoaștem deja. De ce ne ocupăm în această săptămână cu Israel și cu reîntoarcerea lui Isus? Care este planul Dumnezeului Veșnic cu acest popor care mult a suferit? Ce impact are asupra istoriei lumii tot ceea ce se întîmplă acum în Israel? Observația populară, trăgînd concluzii din diferite semne, putea să spună la ce vreme se puteau aștepta. Isus a avertizat omenirea: dacă din semnele vremii putea trage concluzii, atunci trimiterea Lui pe Pămînt este semnul Impărăției lui Dumnezeu, semn ce nu poate fi înțeles greșit. (vezi Luca 12, 54-56).

Dacă studiezi cu atenție istoria poporului evreu, profețiile referitoare la ei și le compai cu evenimentele actuale ale politicii lumii, atunci cu ușurință poți recunoaște că în fața ochilor tăi se împlinesc tot ceea ce este scris. Ne mai vorbind că promisiunea dată lui Avraam – “în tine vor fi binecuvîntate toate familiile pămîntului” – s-a împlinit și asupra ta!

Doamne, Tu l-ai ales pe Avram, ca Avraam fiind să fie părintele evreimii și multor neamuri. Mulțumesc că și noi putem fi urmașii lui Avraam, că binecuvîntarea lui Avraam în Isus Hristos este și a păgânilor, și promisiunea Duhului prin credință am primit-o.

Amin!

83

Săptămâna 12: Puterea limbii

Sâmbătă: Mărturisire – Laudă

“Căci prin credința din inimă se capătă neprăhănită, și prin mărturisirea cu gură se ajunge la minuire. / Romani 10,10. Fînclă este scris: “Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice gemunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

/ Romani 14, 11 /

A sosit timpul ca limba să ne-o folosim pentru ce am primit-o. Pentru mărturisire, laudă și binecuvântare. Credința trebuie să ne-o mărturisim și cu limba. Pe Dumnezeu nostru neînecat trebuie să-L laudăm, și dacă-L binecuvântăm pe Domnul, atunci și pe semenii noștri trebuie să-i binecuvântăm. “Oare din aceeaș viină a izvorului înșește și apă dulce și apă amară? Oare un smochin să facă mășline, sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.” (Iacov 3, 11-12). Mărturisirea credinței tale se înfățișează în fața lumii văzute și nevăzute. Cu lauda ta te poți alătura nu numai corului pământesc, ci și celui ceresc. Cuvintele tale au putere. Ceea ce spui, este realitate. Vorbirea ta este evidentă și în fața lumii spirituale. Ai putere (autoritate) asupra vrăjmașului. În Numele lui Isus îi poți porunci.

Ai grijă de limba ta! Dacă o folosești la rău, te vei asemeni aceluia copilăș care se joacă cu un cuțit ascuțit. Vei produce pagube în tine și în alții. Folosește-ți gura, pentru ce o ai! Prin mărturisirile tale pozitive clădește-ți credința! Cu preamărirea la slăvește-1 (lauda-1) pe Dumnezeu! Spre semenii tăi în schimb trimite binecuvântări! Vorbirea ta să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, pentru că atunci vei știți cum trebuie să răspunzi fiecăruia. (vezi Coloseni 4, 6).

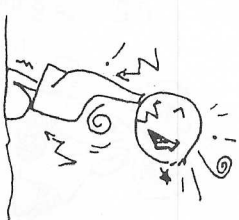
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Tată Cereșe! Mulțumesc că Tu ai creat buclele nile spre mărirea și lauda Ta. Iară-Mă te rog dacă de multe ori nu am jolosi-o astfel. Niciodată nu voi mai permite ca din acelasi Izvor să vină apă amară și cea dulce. Voi avea grijă de limba mea!

Amîn!

Săptămâna 1: Vindecarea rănilor sufletești I.

Vineri: Iertarea

“Dar dacă nu țerții omenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu va va țerți greșelile voastre.”

/ Matei 6, 15 /

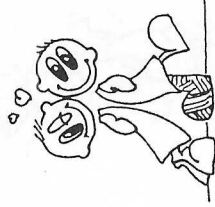
În zilele noastre nu există o familie, unde să nu se cunoască cancerul, ca noțiune a bolii. Acest flagel a dus deja mulți oameni în pragul disperării. Medical s-a dovedit că, majoritatea cazurilor sunt de natură psihică. În fundalul acestora se ascund mai mulți ani de ură și amărăciune. Slijiitorii experimentat că, atunci când bolnavul a recunoscut că amărăciunea s-a înrădăcinat adânc în el și a spus cuvintele iertării, deseori s-au înămplat vindecări totale. Multe cazuri similare dovedesc cât de adevărat este acel fapt asupra căreia Isus ne avertizează, în pilda robului nemilos. Dacă nu ne țerțăm umi altora – precum Tatăl nostru ne-a țerțat – atunci vom ajunge în mâinile chinitorilor noștri. (vezi Matei 18, 23-35). Neiertarea, amărăciunea, supărarea, dorința de răzbunare, autocompătimirea, înjurările și depresia deschid până la refuz ușa în fața demonilor ce stau la pândă în jurul nostru. Lanțurile neîmpăcării ne trag la pământ și nici măcar privirea nu mai putem să ne-o ridicăm înspre cele cerești. Astfel ni se strică legătura cu Tatăl, cu semenii noștri și desigur și cu noi înșine. Dacă într-adevăr vrei să îmbraci Omul Nou, atunci fi țerțator!

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Imo Tată și călătorește-mă pe calea țerțării, pentru că și eu să pot țerți din toată inima mea, așa cum o faci Tu cu mine, și de zi.

Amîn!

Sâmbătă: Fără condiții

„...ori și cine se mînie pe fratele său, va cădea supt pedeapsa Judecării.”

/ Matei 5, 22 /

În zilele trecute l-am putut observa pe Isus, cum se comportă cu cei ce L-au supărat. I-a iertat. Dar să vedem acest lucru și dintr-un alt punct de vedere. Când a făcut acest lucru? El a iertat imediat și necondiționat. Ti-amintești? Acolo, în forța de pe Golgota, chiar și pe cruce murind se ruga pentru dușmanii Săi. Îl ruga pe Tatăl:

„...iartă-l, căci nu știu ce face!” (Luca 23, 34). Nu se gândea, o merită oare sau nu. A iertat, pentru că Lui dragostea însemna mai mult decît orice. El chiar și atunci privea înspre cele de sus. Unicul Lui scop era, cel pentru care a venit pe Pământ: propovăduirea veștii bune a împărăției Lui. Isus, cel care țî-a iertat toate păcatele, în meditația de azi te cheamă să faci și tu asemenea. Fi iertător! Ești cu cineva în supărare, în neîmpăcare? Du-te și împacă-te cu el! Fă primul pas! Dacă trebuie, de șaptezeci de ori, ori șapte. Deseori cealaltă persoana nici nu este conștientă că te-a jignit. De aceea ești important, ca înainte de toate tu în sinea ta, în liniște să spui cuvintele iertării. În fața lui Dumnezeu acția contează aici și acum. Nu șovăi! Fi transmisiătorul dragostei lui Dumnezeu și martorul autentic al lui Hristos prin faptul că, ești gata pentru a ierta pe loc! Fi liber de presiunea făcerii de bine și a cererii deschise de iertare, dar când ai ocazia, fă-o pe loc! Iertarea ta înroideauma să fie necondiționată!

Înno Duhule Sfăni și învaț-mă a umbra pe drumul lui Hristos. Fă-mi inima promptă pentru iertarea imediată și fără condiții, pentru ca să pot fi martor autentic al dragostei lui Dumnezeu!

Amin!

Vineri: Îmblânzirea limbii

“Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit, și poate să-și țină în frîu tot trupul.”

/ Iacov 3, 2 /
*(Iacov 3, 1-12)

Meditația de ieri am încheiat-o cu întrebarea, că “Poți să-ți înfrânezi limba?” După Apostolul Iacov, dacă în gura cailor punem zăbălă (frâu), - pentru ca să fie supuși, ascultători – atunci tot corpul lor îl putem direcționa. Dar limba nici un frîu de om nu și-l poate îmblânzi. Dar în versetul de azi am citit că: “Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un desăvârșit, și poate să-și țină în frîu tot trupul.” Deci, putem sau nu să ne îmblânzim limba? Sigur că poate fi. Căci ceea ce omului îi este imposibil, lui Dumnezeu îi este posibil. Cum? Vorbirea doar atunci putem să ne-o înfrâmăm, dacă gândurile noastre sunt curate. Dar gândurile noastre doar atunci pot fi curate, dacă ele s-au reînnoit prin Cuvânt. Firea stricată a omului doar gânduri striccate poate să producă. Dacă în mod viu trăiește în noi Cuvântul și lăsam ca Duhul Sfânt să ne lumineze mințile, atunci gândurile noastre izvorăsc dintr-un izvor curat și, și limba noastră va fi curată. Minteța și-o poți tine curată doar dacă permanent o hrănești gu gândurile lui Dumnezeu. Dacă astfel vei face, atunci vei fi un bărbat (o femeie) perfect (ă), și cu limba ta îți vei putea călăuzi întreaga viață!

Doamne, cred, că împreună cu ajutorul Tău și eu pot să stăpânesc asupra gândurilor mele. Hrănește-mă cu Cuvântul Tău, pentru ca în locul gândurilor mele păcătoase gândurile și vorbele Tale să iasă pe gura mea. Pentru mine este o recunoaștere minunată, că eu cu limba mea pot să-mi călăuzesc toată viața.

Amin!

.....

Săptămâna 12: Puterea limbii

Joi: Puterea limbii

“...dar limba niciun om n-o poate înblînzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrîna, este plină de o otravă de moarte.”

/ Iacov 3, 8 /

Limba, acest mic organ al corpului nostru – în caz dat – poate fi o armă mortală în gura noastră. Conform apostolului Iacov limba este neîmbânzită, rea, plină de o otravă de moarte. Când tragem asupra semenilor noștri accese săgeți înveninate, nici nu ne gândim, cât mult rău le facem. Nu știu cât de mult se pricepea Iacov la psihologie, dar învățătura lui valorizează mai mult decât orice medicament, sau ca orice prescripție medicală. Sunt convins că multe boli miniale se pot trece în cazul gândurilor și vorbeii rele. “Toate aceste lucruri rele tes din limbuntru, și spurcă pe om” (Marcu 7, 23). Nu numai pe noi ne facem necurati, ci și pe aceia, pe care astfel îi blestemăm. Blesumul este realitate. De cele mai multe ori se răspândește pe calea cuvinelor. Am citit despre un om, care la maturitate de aceia s-a simțea, pentru că în copilărie, din cauza staturii, îl băfuocoreau spunându-i: “Piticul”. Acest cuvânt aparent plin de umor s-a implantat în memorie, la otrăviri și la ucis. Deși poate că au vrut să fie doar o glumă. Ai fost atent deja la cuvintele tale, când vorbești despre cineva? Ai spus lucruri pe care și el, liniștit, dacă ar fi fost prezent, le-ar fi putut auzi? Poți să-ți înfrânezi limba?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Domne Dumnezeule, de multe ori m-am spuscat prin vorbe necurgetate. Te rog, iarță-mă, pentru că nu am recunoscut, că eu cu cuvintele mele câtă durere am provocat altora. Înăreșe-mă cu harul Tău, pentru ca să pot înfrâna limba și vorba mea!

Amin!

Săptămâna 2: Vindecarea rănilor sufletești II. ....

Versetul de memorat pe săptămână: “Duhul Domnului este peste Mine, pentru ca ...să dau drumul celor apăsați.”

/ Luca 4, 18 /

Luni:

“Tânăduiește pe cei cu inima zdrobită, și le leagă rănilile.”

/ Psalmi 147, 3 /

După ce Dumnezeu a creat întreg universul și ca pe coroana Creațiunii omul – cu toate că în ziua a șaptea S-a odihnit – nu a țesit la “pensie”. Cu dragostea Lui chiar și azi susține lumea și despre noi, oamniși, se îngrîșește. El și azi este Dumnezeu înfăptuitor. Il înreșează toate domeniile existenței noastre, pentru că Lui îi este importantă bunăstarea copiilor Săi. Ar vrea să ne umple spiritele, sufletele și trupurile noastre cu viața Lui. Dumnezeuul nostru Jaive. Rofe, e Dumnezeul Vindecător. Fi puțin atent la psalmist: “tânăduiește”, “leagă” – aceste cuvinte le scrie la timpul prezent. Asta a fost deja valabil și atunci. Cu cât este mai reală ea acum după moartea pe cruce și învierea lui Isus! Pentru mine a fost de o importanță deosebită descoperirea acestui adevăr. Am avut nevoie de această dragoste tânăduitoare. Încă și după convertire încă mă mai tîneau legat emoțional multe amintiri dureroase îngropate, multe răniuri sufletești. Dar azi nu mai trebuie să port aceste dureri, care – în momentele cele mai neașteptate izbucneau la suprațahă și provocând haos – erau prezente permanent în viața mea.

În această săptămână vei putea experimenta dragostea vindecătoare al lui Dumnezeu. Ai încredere în El, care și azi se îngrîșește de tine! Adu înaintea Lui rănilile dureroase ale vieții tale și inima ta zdrobită! El te vindecă!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

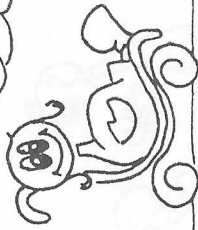
.....

.....

.....

Îți aduc mulțumiri Te, Jaive Rofe, Dumnezeule Vindecător! E atât de bine să știu că, Tu și azi ești atent la mine, și îmi porți de grijă. Și azi reverși asupra mea harul Tău vindecător.

Amin!

Marti:

"Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, tesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau." / Psalm 139, 15-16 /

Dumnezeu mă cunoaște. Mai bine decât oricine altcineva. Am fost conceput în planul Lui de dragoste, încă înainte ca părinții mei să se fi cunoscut. Persoana mea pe atunci era deja ascunsă în El, când mama mea doar bănuia existența mea. Și de atunci mă tubește nespus de mult, îi sunt important (Psalmi 139, 13). A fost cu mine în toate clipele grele ale vieții mele. Și atunci când m-am rupt din pânțele dător de siguranță și am plâns în această lume rece. Atunci când am fost bolnav, când m-au respins, când am simțit că nimeni nu mă înțelege, nimeni nu mă înbește, când m-au batjocorit, sau am avut o serie de eșecuri, când m-au agresat, m-au înșosit, când eram trist și mi-a pierit și cheful de la viață. El și în aceste situații m-a înconjurat cu dragostea Lui grijulie. Chiar și atunci când nu L-am recunoscut, sau nu am putut avea încredere deplină în El.

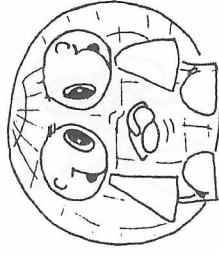
Ai avut și tu clipe dureroase în viață? Poate citind versetele și meditațiile săptămânii trecute au izbucnit din nou în tine? Cu cea mai mare plăcere nici nu te-ai gândi la ele?

Ti-e rușine din cauza lor? Dumnezeu îți cunoaște toate amărăciunile și rămirile trecutului tău. Vrea acum să își reverse dragostea fămiăduitoare peste aceste amintiri!

Tată Ceresc! Tu mă cunoști. E atât de bine să știu că nici măcar o clipă a vieții mele nu este ascunsă de Tine. Mulțumesc, că nu trebuie să-mi fie rușine și ești gata să umbli din nou alături de mine căile întinate ale vieții mele. Am încredere în Tine! Vino cu lumina Ta și vindecă-mă complet!

Amin!

Miercuri: Puterea vorbirii – Babilon

"Tot pământul avea o singură limbă și același cuvinte."

*/Geneza 11, 1 /
(Geneza 11, 1-9)

La începuturi omenirea vorbea o singură limbă. Aceasta era o putere unificatoare mare între ei. Se gândeau că erau de neînvinși, și nimeni nu-i poate împiedica în realizarea planului lor. Toți vorbeau aceeași limbă și această putere, în final au folosit-o în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Nu s-au supus poruncii ferme a Creatorului, care se referea la popularea Pământului. Au rămas împreună. S-au decis să construiască un oraș și un turn, care să ajungă până la încurcat limbile și l-a înprăștiat pe întreg Pământul (vezi Geneza 11, 7-8). Lăudăroșenia lor era în puterea limbii lor. Despre ce vorbeau, pe acia au și început să o realizeze. Fiecare păcat așa începe. Gândul se concepe, o alintă, vorbesc despre ea, și în fine o și realizează. Chiar și în spatele țelurilor aparent pozitive se poate ascunde spiritul răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. Din intenții necurate, doar vorbărie necurată poate proveni, chiar dacă se pare frumoasă la auz. Înainte să vorbești, cercetează-ți inima! Cuvintele tale rostite au putere. Tocmai de acia nu este totuna, că prin vorbele tale clădești turnul din Babel, sau împărăția lui Dumnezeu!

Doamne! Ajută-mă, ca puterea vorbeii să nu o folosesc în răzvrătirea împotriva Ta, împreună cu psalmistul cer: "Doamne, pune locat pe gura mea, veghează deschiderea buzelor mele! Nu lăsa ca inima să mi se aplece spre rău, ca să fac lucruri păcătoase împreună cu cei răi!"

Amin!

Săptămâna 12: Puterea limbii

Marti: Ai responsabilitate!

“Moartea și viața sînt în puterea limbii : oricine o iubește, îi va mîncă roadele.”

/ Plildele 18, 21 /

Ai grija de cuvintele tale! Solomon a fost un rege înțelept și cunoștea bine această legislație: “Moartea și viața sînt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mîncă roadele.” Și Isus de multe ori ne avertizează asupra curăției vorbeii noastre. De fiecare cîvînt spus fără responsabilitate va trebui să dam cîndva seamă. De aceea da-ți nostru să fie da, iar nu-ul să fie nu. Să nu dospim fără rost cuvintele nici în rugăciunile noastre, căci Tatal nostru știe bine de ce anume avem nevoie. Pe baza cuvintelor noastre suntem considerați drepi, sau falși. Am putea continua șirul pildeilor: Toate acestea le găsești în evangheli.

Limba ta este ca o cîmîmă. Prin ea poți să-ți cîmîmiești întreaga viață. Apostolul Iacov – precum vei vedea – în mod surprinzător de mult sorte despre asta. Recunoaște-ți importanța cuvintelor tale, și atunci vei avea mai mare grija, de ce anume vorbești! Și în limba ta este viața, sau moartea, depinzînd la ce anume o folosești. Cunoaște odată principiul semănării și a recolării. Ceea ce semeni vei și recolta. Asta este valabil și pentru vorba ta în “gură” la este o mare responsabilitate. Ai voie liberă, de aceea tu trebuie să-ți cîmîmiești cuvintele și gândurile. Niciodată să nu abuzezi de această putere (autoritate).

Tată Ceresc! Slavă Ție, căci din vesnica Ta înțelepciune astfel ai creat omul ca, asemeni Ție și cuvintele lui să aibă putere creatoare. Tu ești Atotputernic, iar noi doar creaturi. În puterea limbii noastre toași purtăm viața, sau moartea.

Amin!

Săptămâna 2: Vindecarea rănilor sufletești II.

Miercuri:

“Pedepșa, care ne dă pacea, a căzut peste Ei, și prin rănile Lui sîntem tămăduiți.”

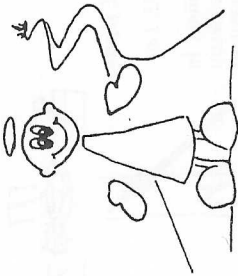
/ Isaia 53, 5b / *(Isaia 53, 1-6)

Păcatul în mod radical ne-a otrăvit întreaga ființă. În starea de năpree de Creatorul nostru nu eram călăuzii de înțelepciunea dumnezeiască, ci de rațiunea strică, de sentimente, de voința noastră șantajistă și de poftele noastre instinctuale. Rezultatul a fost catastrofal. De-a lungul anilor am suferit grave răniuri sufletești, și acestea ne-au determinat soarta în continuare. Dar răscurmăpărarea (mîntuirea) a restabilii ordinea dumnezeiască corectă în viețile noastre. Mult timp am crezut că Isus prin moartea Lui pe cruce “doar” păcatele mele le-a șters. Și astfel am cărat mai departe rănile dureroase ale trecutului și comportamentului incorect format în urma acestora. A fost o povară înmulțită, de care însă prin propriile mele forțe nu am putut să mă eliberez. Ce recunoaștere eliberatoare a fost să știu că puterea crucii Golgoței are efect în toate arile vieții mele! De aceea pedepșa a căzut asupra lui Isus, pentru ca în sfîrșit să fie pace și în lumea mea rațională, sentimentală și a voinței. În rănile Lui s-au vindecat – la timp trecuti – toate rănirile mele sentimentale și sufletești. Poate că acum te îndoiiești de aceasta, pentru că viața ta mînturisește despre alte experiențe. Și aceasta, precum și mîntuirea ta, trebuie să o accepți prin credință. Atunci va deveni realitate în viața ta. Primiți pași – descoperirea sinceră și recunoașterea faptului că ai nevoie de ajutor – trebuie să o faci prin credință și cu încredere!

Isuse! Din toată inima îți mulțumesc, pentru ceea ce ai făcut pentru mine. Ai suportat toate pedepșele și pentru mine ai mers, și în locul meu, până la capăt. Ți-ai vărsat Sângele pe cruce, pentru ca eu să am pace. Mulțumesc, o primesti!

Amin!

..... Săptămâna 2: Vindecarea rănilor sufletești II.

Joi:

*“Duhul Domnului este peste Mine,
pentru că M-a uns ...să dau drumul
celor apăsați.”*

/ Luca 4, 18 / *(Luca 4, 16-21)

Dumnezeu deja prin profetul Isaia a promis venirea Unsului Său și esența sinagoga nazarineană. În mod conștient și-a început activitatea în incredințată de Tatăl. “S-a smerit și-a identificat cu îndatorirea moarte de cruce.” (Filipeni 2, 8).

Isus a adus eliberare adevărată celor ce erau în prizonieratul păcatului. Și azi ne vindecă durerile sufletești și trupești. Eliberarea Lui se referă la înțelegerea noastră ființă. Eliberatorul a venit pentru că să dea drumul celor apăsați. În ziua de azi și de mâine ne vom ocupa de procesul concret al vindecării interioare. Și acest lucru – precum și iertarea păcatelor tale – trebuie să i le ceri Lui. Atunci binecuvântările ce izvorăsc din mântuirea Lui se revarsă asupra amintirilor interioare nevindelicate, asupra rănilor dureroase și până în zilele de azi. Exprimă-ți încrederea în dragostea Lui vindecătoare! “Isus Hristos este același ieri și azi și în veți!” (Evrei 13, 8). Pentru El nu este o problemă să pășească peste limitele timpului. El a fost prezent în toate clipele vieții tale. Acum face reală dragostea Lui vindecătoare pentru evenimentele petrecute în trecut. Cere Duhul Sfânt să te călăuzească în această zi! El să-ți arate unde este rădăcina actualelor tale probleme – eventual al formelor de comportament păcătoase. Fi deschis înspre călăuzirea blândă a Duhului Sfânt!

Doamne Isuse! Cred că Tu ești Eliberatorul. Am încredere în dragostea Ta vindecătoare. Unic Tu ești în stare să îmi vindecî amintirile dureroase. Doar Tu poți să mă eliberezi de sentimentele negative, păcătoase. Te rog, ajută-mă!

Amin!

20

Săptămâna 12: Puterea limbii

.....

Versetul de memorat pe săptămână: “Moartea și viața sînt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va minca roadele.”

/ Pitilele 18, 21 /

Luni: Dumnezeu a vorbit

“Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină.”

/ Geneza 1, 3 /

*(Geneza 1, 1-31)

Ce s-a întâmplat în zorile genezei? Dumnezeu Veșnic a rostit un cuvânt: “Să fie!” Și a fost. Atopternicul Dumnezeu – care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui (Evrei 1, 3) – a creat lumea materială. Lui I-a fost îndeajuns un singur cuvânt, ca din nevăzut să cheme cele văzute. Azi deja experimente demonstratează că, vibrațiile produse de sunete – în “cantitate” suficientă – în mediul lor, chiar și în constituția materiei sunt capabile să producă schimbări. Biblia nu este o capodoperă științifică, tocmai de aceea nici noi nu dorim să intrăm în asemenea analize. Dar despre puterea și autoritatea cuvântului rostit putem medita conform Cuvântului lui Dumnezeu. Este important să facem acest lucru căci și cuvântul nostru are putere creatoare. Cu ele putem să clădim, sau să distrugem. Putem da viață, sau chiar să și ucidem cu ele. Cuvintele noastre îmbibate cu credință și rostite pot să ne facă bolnavi, sau sănătoși. Vorba noastră măturisește despre credința noastră, de aceia prin măturisirile noastre – fie negative sau pozitive – ne putem influența chiar și viața sufletească. Domnul să-ți dea înțelegere și înțelepciune în această săptămână!

Slavă Tie Dumnezeu Atopternic. Cel care cu un singur cuvânt ai chemat din nevăzut cele văzute! Doamne! Tu, Cel care și azi îți roate lucrurile cu Cuvântul puterii Tale, te rog, învață-mă în această săptămână despre puterea cuvântului rostit, pentru ca niciodată să nu abuzez de ea!

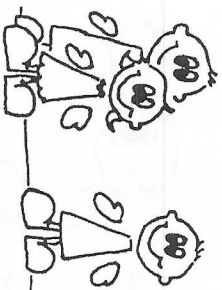
Amin!

77

Sâmbătă:

"Eu aş vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are dela Dumnezeu durul lui: unul într-un fel, altul într-altul."

/ 1 Corinteni 7, 7 /

Poți trăi singur, într-o comunitate călătorească, sau în căsnicie, tu trebuie să-ți implinești trimiterea dată de Dumnezeu. Apostolul Pavel a ales celibatul. Ar fi putut să aleagă și altfel, căci avea voie liberă și nu Dumnezeu l-a forțat această decizie. A văzut avantajele acestei forme de viață, în schimb nu a obligat sau l-a poruncit nimănui acest lucru. Fecioria (virginitatea) aleasă din propria voie, încă nu constituie o virtute în sine. Nici căsnicia nu este. Fiecare doar atunci devine virtute, dacă stănt – separați pentru Dumnezeu – o trăim. Nu știu în momentul de față în ce stare de viață ești, dar să fie aceasta un mesaj pentru tine. Indiferent la ce te cheamă Domnul. Fii deschis înspre orice posibilitate! Decizia ta depinde și de personalitatea ta. Odată cineva a fost nesigur pe sine și l-a încrebat pe călăuzitorul lui spiritual, să intre sau nu într-o căsnicie? Răspunsul a fost: "Că o faci, că nu o faci, tot vei regreta!".

Domnul te cunoaște. El știe cel mai bine ce este bun pentru tine. Decizia în schimb, trebuie să o faci tu. Deoarece eu trăiesc în căsnicie, spun același lucru – înlocuind-o în starea mea de viață – pe care l-a spus și Pavel: "Eu aş vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are dela Dumnezeu durul lui: unul într-un fel, altul într-altul."

Tată Ceresel! În mulțimesc pentru chemarea (vocația) vieții mele. Mulțimesc că Tu ai știut ce este bun pentru mine, și conform acesteia m-ai călăuzit. Și în continuare mă las smerit în călăuzirea după voia Ta, pentru ca în mod sfânt să pot îndeplini trimiterea mea înspre slava Ta.

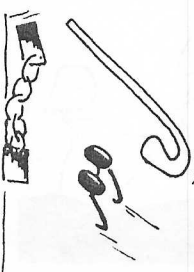
Amin!

Vineri:

ALELUIA!

"Duhul Domnului este peste Mine, pentrucă M-ams ...să dau dumnil celor apăsăți."

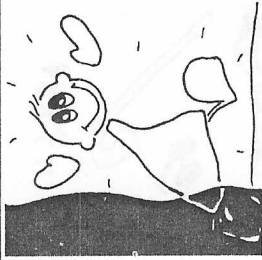
/ Luca 4, 18 / *(Luca 4, 16-21)

Sper că, ieri așa ai decis, că ești gata să-ți descoperi în fața lui Isus viața interioară și tănjești după vindecare. Desigur Duhul Sfânt îți-a descoperit acele arii ale vieții tale, pe care Isus azi vrea să le atingă cu dragostea Lui vindecătoare. Poate că ți-a arătat acele prime răni, de care se leagă și până în ziua de azi teama, reținere (păcă, ură), supărare și respingere. Isus ar dori ca trecutul tău să fie vindecat, în sfârșit să uiți ce este în urma ta și vindecat, să privești înainte (vezi Filipeni 3, 14). Isus ți-a purtat deja povara, de aceea poți să-l ceri să meargă înapoi cu tine în trecut. Lasă că te pătrundă cu dragostea Lui, cu mângâierea și pacea Duhului Sfânt! Lasă ca să scoată toate rădăcinile amărăciunii și să te curețe de orice sentiment negativ! Tot ceea ce până acum te-a durut, de acum se preschimbă doar într-o simplă amintire, și niciodată nu va mai trezi nici un fel de amărăciune. Nu uita că prima condiție a vindecării este iertarea înspre alții. Dumnezeu și tine. Dacă ai jignit pe cineva, când se poate, cere-ți iertare de la persoana respectivă și nu uita nici de îndreptarea lucrurilor! Dacă de vreuna din răni se lipește și păcat, atunci mărturisește-l – și spovedește-l, - căci El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele (vezi Ioan 1, 9)! Deseri vindecarea interioară se produce instantaneu. Poate, că a început un proces de durată mai lungă. Rămâi în credința că vindecarea este deja a tai! Adu mulțumiri lui Dumnezeu pentru nemărginita Lui bunătate!

Doamne Isuse! În mulțimesc că m-ai eliberat din robia întunecată a rănilor mele interioare. M-ai dăruit noi perspective, o nouă libertate. Doamne! Ai plătit cu viața Ta, de aceea nu vreau niciodată să uit de acest lucru.

Amin!

Sâmbătă:

“Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: atât că toate lucrurile s-au făcut noi.”
/ 2Corinteni 5, 17 /

NU EȘTI ORIGINE ÎN ISUS. AI DEVENIT O FAPTURA NOUA. Sunt mai multe importante: ales, vindecat, mai mult decât învingător, părtăș moștenitor al sfinților, templul Duhului Sfânt, ești neprihănirea lui Dumnezeu. E bucurie și doar a le înșira, dar apoi să le și trăiești! Toate aceste sunt dăruiri gratuite, din har. Și totuși, nici eu însumi n-am putut deseori trăi deplin această viață înnoită. Dușmanul din și din nou a vrut să mi-o răpească. A încercat să mă facă a crede, că nici măcar nu s-a schimbat ceva. Apoi într-adevăr am căzut din nou în aceeași greșeală, despre care am crezut că nu se va mai întâmpla niciodată, pentru că Isus m-a vindecat în această artă. Măi târziu am descoperit în Cuvânt, că zi de zi omul meu interior se înnoiește (vezi 2Corinteni 4, 16).

Formele de comportament ale vechiului om, doar treptat pot schimbi cu cele noi (vezi Efeseni 4, 22-24). E important să nu cad în disperare și să mă împotrivesc tuturor ispitelor lui Satan, care încearcă să împingă spre deznădejde. În asemenea cazuri îmi este de mare folos o serie de mărturisiri, de trei pagini, despre “Cine sunt eu în Hristos?”. Mărturisirea acestora cu glas tare îmi înnoiește rațunea, modul meu de gândire, mă întărește, și întotdeauna mă umple de bucurie. Și cu tine se pot întâmpla astfel de ispite. De aceea fi stămător în mulțumiri! Întărește-te în noua ta identitate hristică! Este mai mare Cel ce e în tine, decât cel ce e în lume (vezi I Ioan 4, 4)!

Am devenit o faptură nouă în Tine, Isus Hristos. Și azi aş vrea să spun da acestei vieți înnoite. Aduc mulțumiri pentru toate acele binecuvântări, care izvorăsc din a fi copilul lui Dumnezeu. Căltărește-mă, pentru ca să pot conduce și pe alții spre această viață.

Amin!

Vineri:

“Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu vă judecă pe curvuri și pe precurvari.”

/ Evrei 13, 4 /

Căsătoria este sfântă. Mulți gândesc că, doar atunci pot trăi o viață sfântă, dacă se autochinuiesc, se autoflegează o viață întreagă și în acest scop se abțin și de la căsătorie. Aceasta este o concluzie greșită. Asemenea mod de gândire în cazuri date se poate dezvolta și ca învățătură (1 Timotei 4, 3). “Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, intrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.” (1 Timotei 4, 8).

Dacă analizăm mai de aproape semnificația cuvântului *sfânt*, putem vedea că ea se referă și la viața de căsnicie. Original ea a însemnat că, ceva sau cineva, era reținut pentru Dumnezeu, era pus deoparte, era separat. La vremea aceea asta se referea la poporul legământului. Și omul noului testament este sfânt, cel ce aparține exclusiv lui Dumnezeu, Sfinții alcătuiesc Biserica lui Hristos. Asemenea oameni, pe care Dumnezeu l-a chemat afară din această lume, pentru ca să fie propriul Lui popor. Biblia îi sfătuiește pe sfinți ca să trăiască o viață, care să corespundă întru totul poziției lor în fața lui Dumnezeu (vezi Efeseni 4, 1 și Coloseni 1, 10). Și în căsnicie trebuie să fie asemenea. Trăiești în căsnicie? Ești un om sfânt, în măsura în care corespunzi condițiilor de mai înainte, adică aparții poporului chemat al lui Dumnezeu. Deci, fi credincios, și întotdeauna să ai grijă de puritatea căsniciei tale!

Doamne, îți mulțumesc că m-ai chemat din lume, pentru ca să-ți aparțin Tie și poporului Tău ales. Îți mulțumesc tovarășul meu de viață, pe care mi l-ai dat (mi l-vei da), pentru ca să-mi irădesc împreună cu el (ea) toată viața. Întotdeauna voi fi în deplina conștiință a sfințeniei căsniciei, pentru ca s-o pot trăi pentru slava Ta!

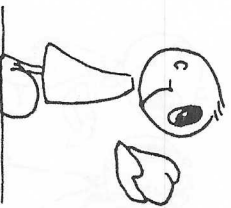
Amin!

..... Săptămâna 11: Viața de unul singur și în căminție

Joi:

“Cine nu este însurat, se îngrijește de lucrurile Domnului, cum ar putea să plăcă Domnului.”
/ 1 Corinteni 7, 32b /

Singurătatea aleasă de voie liberă – după cum ai putut vedea – desigur își are avantajele ei. Căci cel ce nu are soție – sau soț – se gândește la ce este al Domnului, cum ar putea să plăcă Domnului, cum să-și asigure copiii, asigurarea viitorului, umbilă cu multe probleme. Dar nu uita că, asta nu este un blestem, sau un alt rău necesar, ci este o chemare de viață și este tot atât de plăcută în fața Domnului, ca oricare alta. Nu este viață dată greș, dacă umbilam în chemarea primită de la Domnul. Cel ce a primit chemarea să trăiască în familie, acela acolo se va împlini. Astfel poate să-și împlinească cel mai bine trimitera. Cel ce rămâne singur – și, și este capabil de ea – să o facă pentru Domnul. Conform convingerii mele personale, mult mai puțin aleg singurătatea, decât căți au darul pentru asta. Viața de sibatru (pustnic) ales nu din chemare dumnezeiască, poate avea consecințe grave la nivel fizic, sufletec și spiritual. Ai nevoie de înțelepciune venită de la Dumnezeu. Dacă nu ai, cere-o (vezi Iacov 1, 5)!
Te îngjorezi pentru că încă nu ți-ai găsit perechea vieții tale? Când Domnul Dumnezeu a plămădit femeia, a dus-o la om (vezi Geneza 2, 22). Înțelegi deja? Și fie ți-o va aduce!

.....
.....
.....
.....
.....

Tată! Tu te îngrijești și ca să ne găsim perechea vieții noastre, după voia Ta. În mulțumesc înțelepciunea, pe care dacă o cer sincer și fără îndoieli, atunci Tu mi-o dai fără reproșuri. Am încredere în Tine, și nu mă îngjorez pentru viitorul meu.
Amin!

Săptămâna 3: Viziune și chemare

Versetul de memoriat pe săptămână: “Eu te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie să o urmezi, te voi sfătuji, și voi avea privire îndepătată asupra ta”
/ Psalmi 32, 8 /

Luni:

“Nu voi M-ati ales pe Mine; ci eu v-am ales pe voi; și v-am rindut să mergeti și să aduceți roada, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”

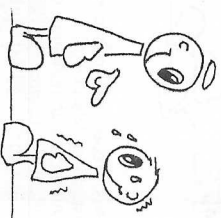
/ Ioan 15, 16 /

În această săptămână vei putea cunoaște însemnătatea și înțelesul mai profund al cuvântului “viziune”, cuvânt des folosit în Școala Filip. Cuvântul provine din latinescul *videre* = a vedea. Această vedere nu este altceva decât planul lui Dumnezeu pentru viațele noastre. Deci nu înțelegem sub aceasta o vedere mistică. Rarori, ne trezim dinmenea al acel gând că numele nostru este scris în ceruri (vezi Luca 10, 20). Deși așa este! Cînd versetul de azi putem vedea că este vorba despre și mai mult! De la începutul existenței noastre Dumnezeu este prezent în viețile noastre. Are un plan și o chemare minunată pentru noi. Asta nu este altceva decât viața roditoare. Astfel le-a așezat și pe tine la acea vreme la un început de drum, cel pe care azi umbli. A dat vieții tale un scop și permanent vrea să descopere înaintea ta tot spre ce te-a chemat. El vrea ca binecuvîntarea Lui să fie peste viața ta. Muți trăiesc în așa fel încât nu au nici un scop în viață. Și eu cunosc astfel de oameni. Ei aud când spun: “Suntem bine așa!” Și întru timp văd goliciunea sufletului lor și pribegirea lor fără de scop. Te recunoști tu pe tine însuți, ca ales? Ca păraș al viziunii lui Dumnezeu? Îi cunoști pe Dumnezeu, ca pe Domnul chemării, de la care poți lua binecuvîntare în Numele lui Isus? În aceste zile dă lui Dumnezeu posibilitatea înfăptuirii, laudând-L pentru minunatul plan din viața ta!

.....
.....
.....
.....
.....

Doamne, lasă ca să recunosc acea chemare, cu care ești prezent în viața mea. Mulțumesc că dai rost vieții mele. Binecuvîntăcă acest drum, ca într-adevăr să pota rodi roade dănuitoare în mine spre slava Ta.

Amin!

Marti:

“De acolo, Isus a mers mai departe, și a văzut un om, numit Matei, șezând la vamă. Și l-a zis: „Vino după Mine”. Omul s-a sculat, și a mers după El.”

/ Matei 9, 9 /

Așa cred că acesta este cel mai scurt loc biblic, unde e descrisă una din cele mai mari minuni ale lui Isus. Doar două rânduri. Nu este dialog între Matei și Isus. Vedem aici minunea chemării lui Dumnezeu și efectul acestuia exercitat asupra lui Matei. Atât.

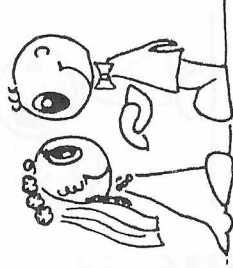
Isus. Vedem întotdeauna că chemarea adresată persoanei. În Sfânta Scriptură Dumnezeu întotdeauna dă chemarea adresată persoanei. Aceasta s-a întâmplat la fel putem citi despre multe astfel de chemări personale. Aceasta s-a întâmplat la fel și în viața ta. El este prezent cu chemarea Lui, și nu te invită la orice, ci te cheamă în viziunea Lui. Pentru Matei, din întâlnirea cu Isus izvorăște viața nouă și vederea asupra lucrurilor viitoare. Și-a găsit locul în planul lui Dumnezeu. Se poate naște în tine întrebarea:

“De ce azi, acum, pe loc?” De aceea, pentru că acest plan doar pe tine te așteaptă. Dumnezeu așteaptă doar da-ul tău. Fii atent ce face Matei în această situație. În momentul în care aude chemarea, îl și urmează pe Isus. Fiecare zi este o nouă oportunitate de începere cu Dumnezeu. Oare n-ai recunoscut încă planul Lui pentru viața ta? Începând de azi acordă-i o atenție deosebită! Roagă-l pe Domnul să-ți arate unde este locul tău în planul Lui. Și fie îți-a pregătit o îndatorire personală în Împărăția Lui. Nimeni altcineva nu poate împlini locul, rolul și munca ta!

Doamne, Isuse Hristoase! Și eu, precum Matei, am nevoie să aud clar cuvântul Tău de chemare. Cred, că Tatăl meu are un plan minunat despre mine. Te rog, lasă ca în întâlnirea cu Tine să pot recunoaște toate acestea!

Amin!

Miercuri:

“Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei.”

/ 1 Corinteni 7, 2 /

Din timp în timp așa se pare că Pavel pune mai înaintea starea de necăsătorit, decât căsnicia. Deși încerca să răspundă situațiilor actuale și întrebărilor credincioșilor, conform înțelepciunii primite: “fiecare și-a primit propriul dar de la Dumnezeu, unul de un fel, altul de alt fel.” Trebuie să știi că, conform modului original evreiesc de gândire – și biblic – este aproape de necunoscut ascetismul practicat o viață întreagă, precum și noțiunea de necăsătorit. Tovarășul de viață, copiii, familia erau privite ca binecuvântări ale lui Dumnezeu. Adu-ți doar aminte care a fost primul cuvânt – respectiv frază – pe care a spus-o Dumnezeu străbunilor noștri părinți: “creșteți, înmulțiți-vă...” (Geneza 1, 28). Adulterul chiar de la începuturi era privit ca un păcat deosebit de grav, pentru că se întâmpla împotriva poruncii lui Dumnezeu. În vremea lui Moise – și încă și mai târziu – preacurării erau pedepsiți cu moartea (vezi Leviticul 20, 10). Preacurvia la începuturi însemna practică adulter, când cineva a rupt, a frânt legătura de căsnicie a cuiva cu tovarășul de viață al acestuia. Azi interpretăm mult mai larg această noțiune. Oricum o privim, căsnicia este sfântă, pentru că Dumnezeu a orânduit-o. De aceea oferă Pavel – și nouă -, ca din pricina curviei e mai bine ca, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, respectiv soțul ei. Pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă. (vezi 1 Corinteni 7,9).

Doamne Dumnezeule, Tu din nesfârșita Ta înțelepciune ne-ai orânduit legătura sfântă a căsniciei. Ai poruncit ca, să creștem, să ne înmulțim și să umplem pământul. Totuși, fiecare om primește de la Tine, daruri spre alte-ate chemări de viață, unul de un fel, altul de alt fel.

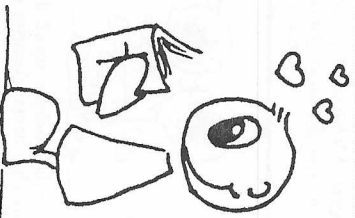
Amin!

..... Săptămâna 11: Viața de unul singur și în căsnicie

Marti:

“Fintăcă sînt famenii, cari-s-au născut așa din pînțelele marelui tor; sînt fameni, cari au fost facuti fameni de oumeni; și sînt famenii, cari singuri s-au facuti fameni pentru împărăția cerurilor. Cine poate să primescă lucrul acesta, să-l primească.”

/ Matei 19, 12 /

“De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.” (Geneza 2, 24). Aceasta este orânduirea simplă a căsniciei, provenită de la Dumnezeu. Cei doi vor face un singur trup. “Mare taină este asta” – zice Pavel în epistola către efeseni (Efeseni 5, 32), când citează cartea Genezei și această legătură de nedespărțit a nedespărțite legăturii dintr-o Biserică. Într-adevăr este o mare taină. Nici ucenicul lui Isus nu prea au înțeles-o cu adevărat. Când meșterul lor le vorbise despre adulter, au căzut imediat în extremă. “Dacă așa stau treburile între sot și soție, atunci nu merită să te căsătorești” – spuneau ei. De crezi sau nu, și în spatele acestora se trage un fel de înflăcărare religioasă: să nu ne căsătorim, ca nu cumva să fim ispitiți! Și asta este o rezolvare. Isus în schimb cunoștea ordinea Genezei, căci prin El au fost făcute toate. După El, nu toți oamenii sunt capabili să trăiască de unul singur. De asta sunt capabili doar aceia cărora le-a fost dat harul, ca pentru împărăția cerească de voie liberă să renunțe la căsnicie. Asta nu înseamnă autofurturare. Dacă cineva din obligatie sau dintr-o înflăcărare oarbă alege această formă de viață, aceia repede se va întălni cu realitatea trezitoare la viață: și el (ea) este un om în carne și sînge. Dacă te pregătești pentru o asemenea formă de viață, mai întâi cercetează puritatea intenției tale: într-adevăr pentru Domnul o alegi, sau pentru tine însuși?

.....

.....

.....

.....

Doamne, îndură-te de noi, pentru ca această taină minunată să nu o înțosim pînă doar la nivelul gîndirii umane. Îndură-Te de noi, pentru ca poruncile Tale simple dare nouă, să nu le strîmbăm dintr-o deșeyepăciune înflăcărată. Dar cine poate să o priceapă, să o și priceapă!

Amin!

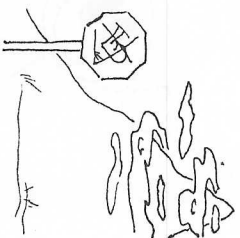
72

Săptămâna 3: Viziune și chemare

Miercuri:

“Domnul mergen înaintea lor, zăua într-un stîlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și zăua și noaptea.”

/ Exodul 13, 21 /

Pe vremea lui Moise, de-a lungul pribegiei prin pustiu poporul era călăuzit de un stâlp de nor și unul de foc. Pe Mărei Isus personal l-a chemat. Domnul întodeauna așa de spectaculos lucrează? În vechile noastre parcă altfel ar fi fost. Nu s-au întămplat minuni, discursuri care să cutremure cerurile, dar nici măcar prin fax nu a sosit ceva, care să fi făcut altuzie la chemarea noastră. Nu am experimental acest mod de adresare și astfel ușor am agătat tabla “ORA INCHIDERII” asupra vieților noastre. Poate că locnati asupra acestei forme de viață spre care Domnul ne-ar fi chemat. Dumnezeu este același ieri, azi și în veci. Dacă odată a pregătit un drum pentru tine, atunci este natural, că îți va și da semne inteligibile, pe care le și poți urma. Poate că ai și experimental, sau ai văzut asemenea semn în viața ta? Poate că ai trecut pe lângă ea, de parcă nici n-ar fi fost acolo? Dumnezeu face tot posibilul ca să-L poți urma. Pe poporul ales L-a condus zi și noapte prin pustie. Și nu un pic – să zicem o oră – după amiaza de la trei la patru. Așa simți că te-ai răfăcut și demult nu mai experimentezi semnele Lui pe drumul tău? Atunci cere, bate la ușă, sună și caută! Înțoarce-te spre El, chiar azi! În străfundul firii tale privește la El! Caută-L în liniște, în Sfânta Scriptură, în stăutul frățesc! El este credincios în tot ceea ce îți-a promis.

.....

.....

.....

.....

Tată Atotputernice! Te rog, dă semne clare, pentru ca într-adevăr să pot experimenta bucuria chemării ce vine de la Tine și toate binecuvîntările acestora. Îți mulțumesc credincioșii, cu care merg înaintea mea și în-ordni drumul. Te rog, lasă ca să pot întodeauna recunoaștea voia Ta!

Amin!

25

..... Săptămâna 3: Viziune și chemare

Joi:

“Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, și nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi.”
/ Isaia 50, 5 /

Dumnezeu și azi lucrează în viețile noastre – am constatat în meditația de ieri. În versetul de azi putem vedea că asta nu s-a întâmplat altfel nici la profetul Isaia. Dumnezeu l-a făcut să audă. El l-a deschis urechile și l-a făcut inteligibil mesajul. Isaia astfel zice: “Dis de dimineață îmi trezește urechea!” Nu cred că Domnul numai urechea i-a trezit-o. Pentru ca să putem auzi și înțelege, este nevoie de întreaga noastră ființă, adică de trupul, sufletul și spiritul nostru. Deci trebuie să fim într-o stare de trezire perfectă. Ce putem învăța de la profet? Isaia umblând în credință. Își începea fiecare zi cu Dumnezeu. A avea o legătură vie cu Domnul și asculta de cuvântul Lui. Nu s-a împotrivit, nu s-a tras înapoi din fața “viziunii”. A făcut totți acei pași pe care eu pe scurt le-aș numi decizii corecte. Nu s-a întors înapoi la vâzurl obstacolelor; ci căuta tot mai tare voia lui Dumnezeu. Era atent și s-a încredințat călăuzirii Domnului.

Provocarea zilei de azi pentru tine este, să spui da viziunii lui Dumnezeu. Decide-te, lângă a vrea să umbli pe acest drum! Dacă ai făcut asta mai demult, atunci azi îți poți reînnoi decizia, mărturisind toate acestea în fața lumii spirituale.

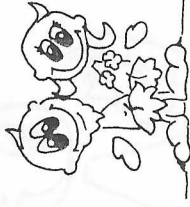
Tată Ceresc! Azi spun “da” la tot, spre ce m-ai chemat. Spun da, la viziunea referitoare vieții mele. Te rog, trezește dis-de-dimineață urechea mea, precum ai făcut-o cu Isaia, pentru ca înlăuntrul să Te pot auzi și să pot rămâne pe acest drum!

Amin!

26

Săptămâna 11: Viața de unul singur și în căsnicie .....

Versetul de memorat pe săptămână: *“I-a făcut parte bărbătească și parte femeiească, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de “om”, în ziua când au fost făcuți.”*
/ Geneza 5, 2 /

Luni:

“I-a făcut parte bărbătească și parte femeiească, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de “om”, în ziua când au fost făcuți.”
/ Geneza 5, 2 /

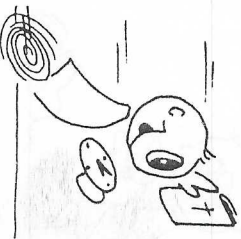
Dumnezeu a făcut bărbat și femeie. În acest verset mai citim pe deasupra că, după ce l-a binecuvântat, le-a dat numele de om chiar în ziua aceea. Aceasta este ordinea creării. Omul astfel este complet, întreg. Cât de frumos exprimă acest lucru cuvântul: soție (nevestă). Fără ea omul este doar o jumătate de om. Totuși în Domnul, femeia nu este fără bărbat, nici bărbatul fără femeie. (vezi I Corinteni 11,11). Există o întrebare mai arzătoare pentru un tânăr (-ră), decât asta: să trăiesc singur sau în familie? Să îmi dedic viața doar Domnului – poate ca preot sau chemare spre călugărie – sau să cresc copii spre slava lui Dumnezeu? Mi-am greșit viața dacă nu m-am căsătorit? (Sau pentru că m-am căsătorit?). După mine fiecare din noi ne-am luptat – sau poate că ne luptăm acum – cu aceste întrebări. De aceia este important să studiem Cuvântul lui Dumnezeu și să recunoaștem în el, voia Lui referitoare la aceasta. Personal trebuie să-l întrebăm pe Cel Corespunzător. În timp ce așteptăm răspunsul, nu putem țeși din fața adevărurilor revelate, din fața principiilor pe care le-am primit ca ghid de folosință pentru viață. Cred că Domnul îți va vorbi și prin aceste versete sau meditații. Te poate ajuta foarte mult experiențele trăite și mărturiile sincere ale altora.

Tată Ceresc! Tu în minunea creațiunii ai făcut omul bărbat și femeie. Conform voii Tale i-ai orânduit ca în dragoste reciprocă să se completeze unul pe celălalt. Doamne, și azi aceeași este voia Ta. Te rog, ajută-mă să recunosc voia Ta privitor vieții mele!

71

.....
Săptămâna 10: Modul de mănuire al timpului

Sâmbătă:

"Răscumprății vremea, căci zilele sînt rele."
*/ Efeeni 5, 16 /
* / Efeeni 5 /*

Împărtășirea corectă (deșteaptă) a timpului se referă la fiecare artă a vieții noastre. Aveți deci grijă mare, cum trăiți: nu neisprăviți, ci înțelepți. Nu fiți neînțelegători, ci înțelegeți voia Domnului – cu astfel de gânduri îi avertizează Pavel pe sfinții efeeni. La ce folosim timpul prețios? Și în secolul nostru trăim vremuri rele. Răutatea ce se ridică în

împrejurul nostru, aproape că atinge apogeul. "De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne înținem de lucrurile, pe care le-am auzit, ca să nu fim deșertați de ele." (Evrei 2, 1). Dacă mânuim în mod incorect timpul încredințat nouă, există întru-adevăr pericolul, ca să fim deșertați de el. Lumea te ia cu ea, pentru că, ce în zilele trecute ai putut vedea că, Cuvântul lui Dumnezeu ce accent mare pune pe modul de mănuire corect al timpului. Greutatea responsabilității sunt pe umeri tăi, pentru că nimeni nu-ți poate trăi viața în locul tău. Timpul are un sfârșit. Trebuie să te gospodărești și tu în mod înțelept cu el. Viața creștină nu înseamnă o așteptare pasivă, zicând: "peste nu mult timp va veni Domnul din nou!". Deja și în vremurile străvechi au existat astfel de direcții și de aceea s-au neglijat obligațiile zilnice. Pavel l-a îndemnat pe membrii adunării spre vigilență, precum aceste rânduri te avertizează acum și pe tine!

.....
.....
.....
.....
.....

Tată Ceresc! *Cu toții așteptăm reînnoirea glorioasă al lui Iisus Hristos. În mulțumesc încredințarea, avertizarea, că această așteptare nu înseamnă pasivitate. Și în vremurile noastre trăim vremuri rele, de aceea tot timpul voi avea nevoie de înțelepciunea Ta.*

Amin!

.....
Săptămâna 3: Viziune și chemare

Vineri:

"Căci înfrîșările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate vecinică de slavă. Pentrucă noi nu ne uităm la lucrurile cari se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile cari se văd, sînt trecătoare, pe cînd cele ce nu se văd, sînt vecinice."
/ 2Corinteni 4, 17-18 /

Pavel îl încurajează pe Timotei să împlinească toate acele slujiri, pe care le-a primit de la Dumnezeu. Îl atenționează să rabde suferințele (vezi 2Timotei 4,5). Și în versetul de azi face același lucru. Încurajează spre stăruință. Consider că ar fi năvitate din partea noastră să credem că, a fi în viziunea lui Dumnezeu, a trăi conform chemării Lui, înseamnă viață ușoară, lipsită de suferințe. Cel ce umblă pe acest drum, măturăsese că asta nu este așa. Săten încercară să te abată de la cale. Pentru a-și atinge scopul, aruncă în fața noastră obstacole, suferințe ce par a fi de nesportat. În cel de-al treilea căpet călăuzitor în citirea Bibliei, în capitolul intitulat "Luptă spirituală", ai putut citi de-așezat pe inimile noastre, pentru noastră pentru Hristos, și noi trebuie să purtăm marile încercări la suferințelor. Ne împresoară din toate părțile.

Deci este vorba de un drum plin de lupte, pe care – după cum scrie Pavel – putem ajunge măsura veșnică și mare a slavii, dacă privim nu înspre lucrurile văzute (de ex:suferințe, dorințe ispititoare, îngrijorări, etc..), ci înspre cele nevăzute. Înspre acelea pe care Dumnezeu le-a așezat pe inimile noastre, pentru că acelea sunt veșnice și demne de răsplăță conform credințioșiei lui Dumnezeu.

.....
.....
.....
.....
.....

Doamne! *Te rog, îndărește-mă pe acest drum! Dă-mi stăruință în viziune, pentru că să privesc tot mai mult spre lucrurile veșnice și nu înspre cele prezente! Ajută-mă să suport suferințele, pentru ca în luptă cu puterea Ta să fiu învingător!*

Amin!

Sâmbătă:

“De aceea, cum cite Duhul Sfânt:”Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.”
/ Efrei 3, 7-8 /

În meditația acestei săptămâni ai putut vedea, că Dumnezeu are un plan personal – viziune – pentru fiecare om în parte. Asta vrea să ne-o dea de știre în mod clar. Merge înaintea noastră și ne arată drumul. Dar sunt necesare deciziile noastre, pentru a putea trăi și rămâne în viziunea lui Dumnezeu. Poporul evreu în pustiu s-a plictisit de călăuzirea lui Dumnezeu și mulți dintre ei s-au întors de la Domnul. Au devenit adoratori de idoli. Consecința deciziei lor a fost pierrea. Dumnezeu vrea să-și conducă poporul, întreaga omenire. Poate apărea întrebarea:

„Când și cum ne dă de știre planul Lui, viziunea Lui?”
Citind Cuvântul am putea da următorul răspuns: “ Azi, când îi auziți cuvântul. Azi vorbește prin Duhul Lui Sfânt și revelează planul Său. Dacă cauți, ești atent cu credincioșie, atunci îți deschide urechile ca să auzi.” Deci, azi și acum îți vorbește. Nu-ți împietri inima! El ar vrea să vadă cum devin visurile Lui realitate în viața ta.

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine” – spunea Isus într-una din pildele Lui (Ioan 10, 27). În ziua de azi, în liniște ascultă de glasul Păstorului Bun, pentru ca să poți auzi cuvintele Lui chemătoare adresate ție!

Doamne Dumnezeule, te laud pentru planul Tău minunat. Mulțumesc că în această am și eu parte. Îți sunt recunoscător că, pas cu pas mă călăuzești prin Duhul Tău Sfânt. Doamne, eu stăruiesc credincios în chemarea Ta. Cu credință voi umbra acest drum până la capăt, înfăptuind tot ceea ce mi-ai încredințat.

Amin!

Vineri:

“În adevăr, voi cari de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dinții adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu, și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.”
/ Efrei 5, 12 /

Nu putem merge toată viața la grădiniță. Trebuie să ne dezvoltăm, să creștem – în înțeles spiritual – “până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șterzenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” (Efeseni 4, 13-15). Aceasta este un program ce se referă la întreaga noastră viață. În timpul “antrenării” noastre pământești ar fi ideal, dacă am ajunge la acest țel dorit. Cum ne naștem, după orânduirea naturii imediat începem a ne hrăni, altfel am muri. După un timp va trebui să părăsim laptele de mamă, și folosindu-ne dinții, să mâncăm hrană tare. Dacă nu am mesteca și dinții ni s-ar strica. S-ar răsturna echilibrul trupului nostru și ne-am îmbolnăvi. La fel este și, în viața spirituală. Unde ești în această creștere? Bei lapte, sau îți folosești deja dinții? Ar trebui să fi deja învățator, dar încă mai ai nevoie să ti se învețe cele dinții adevăruri dumnezeiești?

Dacă ai poftă bună, creșți mai repede. Dar nu uita: pofta vine mâncând!

Doamne! E bine să fi copil mic și să savurezi grija părintească, dar voia Ta este, ca noi toți să fim maturi. Te îngrijești de noi, ne dai hrană din belșug. Iară-ne pentru că suntem copii încăpățânați, și uneori nu vrem să mâncăm.

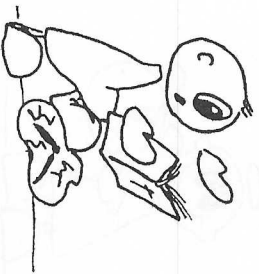
Amin!

Săptămâna 10: Modul de mănuire al timpului

Joi:

“...propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învâdătura.”

/ 2 Timotei 4, 2 /

Ornul lui Dumnezeu trebuie să se comporte. Indiferent cum se vede timpul, potrivit sau nu, - și posibilitatea -, și atunci trebuie să slujească? De ce a scris acest lucru Pavel înierilor lui tucnici? Poate o să am chef mai bun. Acum nu mă știți bine. Dacă o să strălucească soarele mai tare. Acum bate prea tare soarele....” Îți sunt gânduri cunoscute? Fiecare din noi putem să ne înlocuim propriile simțorcăleli. Suntem lucratori ai lui Dumnezeu (I Corinteni 3, 9), de aceea nu putem gândi astfel. Domnul Pato Pavel cu dictionul său: “Trăiește, mai avem timp de ani?” nu l-a slujit pe Dumnezeu! Vin, ci pe altceva. Că timpul este sau nu potrivit, consider că o putem noi stabili. Raportarea noastră momentană, motivațiile interioare și puritatea cauzelor noastre decide, când și cum înfăptuim. Timotei avea pe puțin treizeci de ani, când Pavel l-a încredințat cu pastorația adunării efesene. Ca tânăr, a trebuit să slujească independent de sentimentele și dispozițiile lui. Nu gândi, că Dumnezeu îl-a încredințat o sarcină mai mică! Vesteghe Evanghelia! Stăruiește asupra lui, la timp și ne la timp. Mustră, ceartă și îndeamnă cu toată blândețea și învâdătura, acolo unde tocmai ești!

Tată, Tu m-ai chemat să fiu și eu lucrător al Tău. Iartă-mă, pentru că de multe ori și eu cauz doar scuze. Astfel rispec asemenea posibilități, în care ar trebui să slujesc. Independent de sentimentele și dispozițiile mele vreoa să împlinesc îndatoririle pe care mi le-ai încredințat.

Amin!

68

Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

Versetul de memorat pe săptămână: *“Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutînd să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.”*

/ Iosua 1, 8 /

Luni: Cheia fericirii

“Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutînd să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbîndi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.”

/ Iosua 1, 8 /

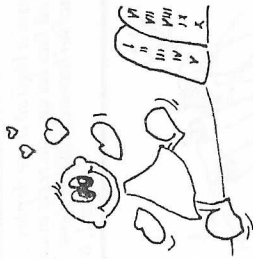
După moartea lui Moise Iosua a fost cel ce a condus Israelul pe pământul Canaanului. Aici Domnul îl întărește în chemarea lui, și fi atent la ce zice! Expresia “această carte a legilor” se referă la Tora. “Tora” înseamnă învățătura. Nu este altceva decât Cuvântul provenit de la Dumnezeu, care atunci era încă lipsită de tradițiile rabnice și fariseice. Deci Dumnezeu! Veșnic a dat în mâinile lui Iosua cheia succesului și a fericirii: “Meditează la Cuvânt, caută să faci tot ce este scris în ea, atunci vei izbîndi și vei umbla cu succes pe calea viclii tale!” Cred că acest mesaj sună pentru fiecare din noi: “Învățătura Mea să nu se depărteze de gura ta” – spune Domnul. În titlul lemnacii acestei săptămâni am pus întrebarea: “De ce să învățăm versete biblice?”

La asta căutăm răspuns. A învăța un verset nu înseamnă numai a o învăța pe dinăfară în așa fel încât, dacă noaptea suntem treziți din somn, să o putem spune. Trebuie să facem ceea ce Maria a făcut: “Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gîndea la ele în inima ei.” (Luca 2, 19). Răspunsul la întrebarea noastră este: de la sine de înțeles: de acela, pentru că dacă meditam la Cuvânt, le frământăm în mințile noastre și le înfăptuim, atunci vom izbîndi cu adevărat în viață.

Doamne, Tu te îngrijești în mod minunat de creaturile Tale. Ne-ai dat în mîini cheia fericirii noastre, și ne-ai lăsat pe noi să decidem cum trăim cu ea. Învăță-ne cum să ne hrănim cu Cuvântul Tău. Te ascultăm cu inimă deschisă, căci la Tine sunt vorbele vieții veșnice!

Amin!

29

Marți: Roada meditației

“Ci îți găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se vestețesc: tot ce începe, dăce la bun sfârșit.”

/ Psalmi 1, 2-3 /

Ce înșeamnă, și de ce trebuie să meditam la Legea, poruncile lui Dumnezeu? În limba ebraică verbul “a medita” mai înseamnă și “a șopti”, “a normă”. Deci a spune fără încetare. Și astfel trebuie să ne activizăm gurile, limbile, fantezia și voința noastră. Conform unui proverb latin: “Repetitio est mater studiorum” – “Repetiția este mama cunoașterii.” Ordinele Domnului trebuie din nou și din nou să le frământăm în inimile noastre, și trebuie să le și spunem cu gura noastră. Trebuie să luăm și decizii, și pe aceea trebuie să le și înfrățim. Cuvântul scris poți să-l duci cu tine peste tot. Nu mă gândesc la o Biblie pe care o poți purta în buzunar, deși și aceia este bună, dacă ai. Este vorba de rațiunea și de inima ta. Nu poți căra cu tine tot timpul Cartea Cărilor, dar dacă sunt deja în tine anumite versete, atunci acelea într-o situație dată a vieții, îți vor fi de folos. Îți vei aduce aminte de ele, pentru că Duhul Sfânt îți le amintește. (vezi Ioan 14, 26). El poate să-ți reamintească doar ce, cel puțin o dată ai auzit, sau ai citit. Doar astfel te poți asemăna pomului sădit lângă izvorul de apă. Apa înseamnă viața. Precum pomul primește încontinuu lichidul dator de viață, la fel și tu poți lua continuu din Cuvântul Vieții. Astfel niiodată nu te vei ofili, rodești roade, și frecare lucrare a ta va fi încoronată de succes!

.....

.....

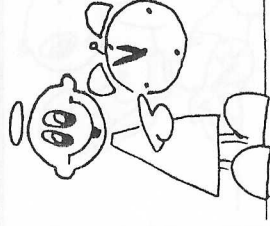
.....

.....

.....

Doamne Dumnezeul meu, legea Ta e perfectă, înprospătează sufletul meu. Cuvântul Tău de atenționare este ferm, pe prostanac îl face inteligent. Ordinele Tale sunt corecte, îmbucură inima. Porunca Ta e clară, face ochii strălucitori. Doamne, eu necontenit meditez la Cuvântul Tău!

Amin!

Miercuri:

“S-a împlinit vremea, și împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă, și credeți în Evanghelie.”

/ Marcu 1, 15 /

“Aici e timpul, acum ori niciodată!” – recitam odinioară cu toții în cor, versurile pline de înflăcărate ale poetului. Spre fericire harul lui Dumnezeu nu este asemenea. Alăta timp cât trăim pe pământ avem posibilitatea să ne întoarcem spre Creatorul nostru. Când Isus și-a început activitatea, astfel predica: “Acum e timpul să ajungeți la o altă recunoaștere! Schimbați-vă modul de gândire! Căți-vă de păcate și mărturiși-le! Începeți o viață nouă! Nu vă fie teamă pentru că am o veste bună pentru voi. Credeți că împărăția lui Dumnezeu – prin persoana Mea – acum este foarte aproape de voi!” Evanghelistul Marcu ne relatează și mai condensat de atât, dar eu mi pot închipui, că Isus astfel l-a putut învăța. Vestea o convertire radicală, dar în același timp se întorcea cu dragoste și îndurare înspre păcătoși. Timpul de har se va sfârși odată. La asta se referă și apostolul Pavel, când folosește expresii ca: “până va intra numărul deplin al Neamurilor.” (Romani 11, 25). Nu putem deci să ne jucăm până la nesfârșit cu timpul dat nouă. Nu putem amâna în mod irresponsabil hotărârile timpului nostru. Cuvântul ne avertizează în mod clar: “pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău!” (Amos 4, 12). Cum îți petreci timpul pregătirii? Lenevești, sau te comporți ca un ostaș bun al lui Isus? (vezi 2 Timotei 2,3).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne Dumnezeule, îți mulțumesc pentru timpul de har. Este o veste minunată, că întotdeauna există posibilitate de întoarcere la Tine. Niciodată nu vreau să abuzez de acest har, de aceea te rog, înărește-mă prin Duhul Tău Sfânt, pentru ca să nu mă abăt de la calea îngustă ce dăce spre viață!

Amin!

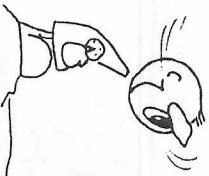

Săptămâna 10: Modul de mănuire al timpului

Marti:

“Cântui pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape.”

/Isaia 55, 1 /

Care este lucrul cel mai important pe care-l avem de făcut în viața noastră pământească? Să-L căutăm pe Domnul, să-L chemăm, și dacă L-am găsit, atunci viața să ne-o trăim după voia Lui. Practic despre acest lucru vorbește profesorul Isata. Dar timpul are un sfârșit. De aceea zice: *“câtă vreme se poate găsi?”* Odată, pe tren, am de spus măriturile unui cunoscut de-al meu, care purta o freză punk. Apoi am vorbit despre convertire. A spus că, el mai are timp, colo când va îmbătrâni, atunci se va converti (pocăi). Fără îndoială, un mod practic de gândire. Trăiește satisfăcția părtii cu fișcă a vieții. - precum se arată în reclame -, iar apoi în zilele biumentare ale bătrâneții poate veni și Dumnezeu. Dar până atunci să mă lase în pace. Această filozofie are doar un singur impediment: nu știm, dacă vom mai trăi vremea fericită a pensionării. Odată și Ius a vorbit despre un pericol al acestui mod de gândire: “Neghibule, chiar în noaptea asta fi se va cere(țua) însoții suferit. Cui va rămâne ceea ce ai adunat?” Aici, concret era vorba despre acumularea fără de rost a averii. Într-adevăr amândouă sunt, fără de rost: a depozita averi și a amâna convertirea. Presupun că tu, - care citești acum aceste rânduri - ești trecut peste cea mai mare decizie a vieții tale. Dacă încă nu, atunci pune deoparte pentru câteva minute acest caiet, pentru că timpul convertirii este **ACUM!**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne îți mulțumesc că Te pot găsi. Cred, că acest lucru a fost posibil pentru că, într-adevăr Tu m-ai căutat și eu am răspuns cu da chemării Tale. Din harul Tău vesnic, m-ai atras spre Tine, iar acum mă trimiți să spun și alora această Vestea Bună.

Amîn!

66

Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

Miercuri: Necesități de bază

“ Drept răspuns, Ius I-a-zis:.. Este scris: “ Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” ”

/Matei 4, 4 /

Pe Ius Satan astfel l-a ispitit în pustie: “Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune, și aceste pietre se vor preschimba în pâine. În inima lui Ius era acolo Cuvântul, de aceea astfel l-a răspuns ispititorului Sat: “ Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Ca săbrie a Cuvântului a folosit versetul trei din capitolul opt, al deuteronomului (vezi Efeseni 6, 17) Ius știa că atât pâinea cât și Cuvântul sunt deopotrivă necesități de bază. Măncarea îți hrănește trupul, iar Cuvântul duhul și sufletul. Fără hrană rezizi doar câteva zile - sau săptămâni. Oare până când poți exista fără Cuvântul lui Dumnezeu? Nu îți ofer să faci asemenea încercări. Dar poți fi sigur că, dacă neglijezi meditarea la Cuvânt, vei slăbi - spiritual - la fel, de parcă n-ai fi mâncat săptămâni întregi. Vei fi slăbit, și îți vei împiedica propria creștere (dezvoltare). Nicu nu îndrăznesc să mă gândesc, ce s-ar întâmpla dacă, - să presupunem - nici nu te-ai hrăni... Adu-ți numai aminte de cuvintele lui Ius: “ Ferice de cei flămânzi și însetați după nehrănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5, 6). Ești însetat și înfometat după Adevăr? Sigur că vei fi săturat.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Tată Cereșel! Fericiți sunt cei ce învețază și înfomețază după Adevăr, pentru că Tu îi vei sătura. Tu ești Adevărul, și te dai pe Tine însuși aceluia, care Te caută sincer și dintr-o inimă curată. Îți mulțumesc că prin Cuvântul și Duhul Tău Sfânt trăiești aici, și în inima mea!

Amîn!

131

Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

Joi: Izvorul credinței

“Așfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

/ Romani 10, 17 /

Cuvântul, pe calea auzului – prin urechile tale – a ajuns la mintea ta, apoi în inima ta. E imposibil să fi ajuns la credință, astfel încât să nu fi citit sau fi auzit versetele Revelației. Crezi în ce vrei, dar credința în sens biblic, astfel s-a născut în tine. E vorba de izvorul credinței tale, deci nu poți neglija alimentarea din ea. Proprietatea izvorului este că, tot timpul e la dispoziție. Isus folosește această comparație și pentru Duhului Lui Sfânt: “Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” (Ioan 7, 37-38).

Cuvântul și Duhul Sfânt sunt de nedespărțiți. “Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mișcați de Duhul Sfânt.” (vezi 2Petru 1, 21). De aceea îi liniștit, El nu-ți va spune niciodată ceva, care să fie împotriva Cuvântului Său. Incontinuu trebuie să-ți ții ochii și urechile deschise. “Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sînt viață pentru cei ce le găsesc, și sănătate pentru tot trupul lor.” (Pildele 4, 20-22)

Doamne, mulțumesc că am auzit cuvântul Tău, și am putut ajunge la credință. Tu m-ai căutat, de aceea ai trimis pe cineva, în gura căruia ai dat mesajul Tău. Sunt atenți și în continuare la învățătura Ta cu ochii și urechile deschise, ca să-mi crească credința, și ca în Hristos să ajung la maturitate.

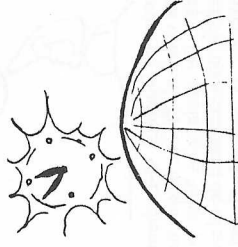
Amin!

32

Săptămâna 10: Modul de mânuire al timpului

Versetul de memorat pe săptămână: “Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui.”

/ Ecclesiastul 3, 1 /

Luni:

“Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui.”

/ Ecclesiastul 3, 1 /

Conform altei traduceri “totul are un timp hotărât”. Deșigur aici nu vorbim despre credința în fatalism, în soartă, în sfârșitul de neschimbabil. Suntem ființe binecuvântate cu voie liberă, și putem să și greșim în limite noi înșine ne determinăm viața prin decizii bune sau rele. Putem să ne abatem de la calea cea bună arătată de Providență, și putem să și greșim în finală. Dar, dacă ne lăsăm călăuziți, atunci voia noastră se poate îmbina în mod armonios cu voia lui Dumnezeu. “Fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui” – am auzit deseori această înțelepciune veșnică de la bunicii mei. Multe zicale provin din Biblie, și uneori unele popoare au actualizat-o după placul ei. În zilele ce urmează vom medita despre, cum să ne gospodărim corect cu timpul ce ne-a fost dat? Trecutul nu-l mai putem schimba, viitorul încă nu ne este în posesie, deci unic doar clipa de față este aceea pe care putem să o apucăm în deplinătatea ei. De altfel și viitorul este alcătuit din micile pietre de mozaic ale prezentului. Asta înseamnă că trebuie să ne gospodărim foarte înțelept cu timpul pelegrinării noastre pe pământ! Practic și predicatorul Solomon zice: “Fă, ceea ce tocmai este ca îndatorire înaintea ta!”

Tată Ceresse! Tu ești Domnul timpului și ne-ai încredințat cum să folosim timpul cu îndemănare, atâta timp cât suntem aici pe pământ. Am nevoie de ajutorul Tău, pentru ca la lumina înțelepciunii Tale să recunosc întotdeauna care îmi sunt îndatoririle, pe care trebuie să le îndeplinesc înspre slava Ta!

Amin!

65

Săptămâna 9: Modul de mănuire al banilor

Sâmbătă:

“Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, curți au rătăcit după ea, au răstăcut de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

/ 1 Timotei 6, 10 /

În această săptămână am meditat despre bani. Este un subiect delicat, pentru că suntem tentați să gândim în extreme. Deși Cuvântul lui Dumnezeu vorbește deschis despre fericea noastră materială: Când Isus a spus că: “Eu am venit ca oile să abă viață, și s-o abă din belșug.” (Ioan 10, 10), atunci se gândește la bunăstarea noastră spirituală, sufletească și fizică. Pavel scrie în versetul de azi despre faptul că, iubirea banilor, pe mulți l-a dus pe drum greșit. Acesta este în schimb un comportament extremist. Conform altei traduceri, rădăcina tuturor relelor este dragostea banilor și asta exprimă și mai bine gravitatea lucrului. Pe Domnul trebuie să-l iubim, iar de tovarășul nostru de viață trebuie să fim îndrăgostiți. Să nu poftim după Mammon!

În aceste zile ai putut vedea, că bunăstarea ta materială doar atunci îți o poți asigura cu adevărat, dacă lucrezi cinstit și din venitul tău dai. Poți da pentru munca Domnului, sau cuiva, care are o nevoie. Esența este ca să înveți a trăi o viață donatoare. E bucurie mai mare să dai, decât să primești. E mai mare ferice, când vezi împlinindu-se promisiunile Tatălui tău. El înnulește ceea ce tu ai semănat fără roada donării tale aduce o recoltă de treizeci, șazeci sau însutit mai mare. Dar niciodată să nu ufi că ai parte de răsplăță veșnică. Restul de contraservicii, sportirea adevărată a averii tale o vei primi în Ceruri!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Tată Ceresc! fi suntu recunoscător pentru orice donație a Ta. Mulțumesc, că semănatul meu mi-l binecuvântezi cu o recoltă de treizeci, șazeci sau de o sută de ori mai mare. Aș vrea să învăț a trăi o viață donatoare, nu din interes, ci spre slava Ta.

Amin!

64

Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

Vineri: Izvorul înțelepciunii

“Cuvântul lui Hristos să locuiească din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învițați-vă și sfătuți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțămire în inima voustră.”

/ Coloseni 3, 16 /

Cuvântul lui Hristos este izvorul înțelepciunii. De aceia am ales această traducere, pentru că verbul “a locui” denotă prezentul continuu. Dacă învățătura Domnului locuiește din belșug în noi, atunci ne putem unii pe alții învăța și sfătu. Nici psalmii, cântările de laudă și cântările duhovnicești nu izbucesc numai așa, din întinericul nimicului. În traducerea catolică putem astfel citi: “Învățătura lui Hristos să trăiască viu în voi.” Dacă punem una lângă alte cele două traduceri, te poți doar îmbogăți din cele două. Cuvântul să trăiască viu în tine, și să locuiească în tine – în mod continuu – îmbelșugat, cu deplină înțelepciune! Aceasta este o frază provocatoare. Deci Pavel nu zice că: “Ar fi bine dacă...” Ci zice: Să trăiască! Să locuiească! Într-un singur mod poți să corespunzi acesteia dacă, în primul rând primești Cuvântul (vezi Marcu 4, 20), apoi o fi și stăruiești în ea. Atunci într-adevăr vei fi ucenicul Domnului. Vei cunoaște Adevărul și el te va elibera. (vezi Ioan 8, 31). Când Cuvântul vorbește despre sine, atunci te poți reînălța din nou și din nou, cu aceste gânduri: a auzi, a citi, a învăța, a primi, a înfăptui, a mărturisii, a stăruii. Fă aceste lucruri și vei trăi! Cuvântul doar astfel poate crește în tine.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

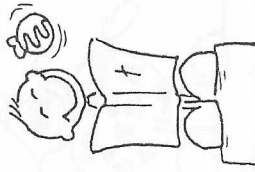
.....

Doamne Dumnezeule, conform psalmistului, am devenit mai deslept, decât oricare învățător al meu, pentru că meditez la ceea ce mă înveți. Tu ești Izvorul înțelepciunii. Cei ce sunt atenți la învățătura Ta, și meditează la ea, vor fi mult mai înțelepți decât oricine în această lume!

Amin!

33

..... Săptămâna 4: De ce să învățăm versete biblice?

Sâmbătă: Izvorul puterii

"V-am scris, tinerilor, fiindcă sînteți tari, și Cuvîntul lui Dumnezeu rămîne în voi, și ați biruit pe cel rău."

/ I Ioan 2, 14b /

Dacă în tine locuiește Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci ești tare și îl poți învinge pe cel rău. Cu argumente raționale nu poți ieși să lupți împotriva dușmanului tău. E mai deștept decît tine, în schimb tu ești mai puternic decît el. În același epistolă scrie asta apostolul Ioan: "Voi, copilașilor, sînteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decît cel ce este în lume." (I Ioan 4, 4). Aleluia! Ne trebuie o veste mai bună în această zi? Puterea ta asupra celui rău se ascunde în Numele lui Isus și în puterea Cuvîntului. Domnul nu împarte puterea Lui numai așa, celor ce nu-L cunosc încă. Dacă l-ai primit pe Isus în inima ta, atunci El prin Duhul Sfînt trăiește în tine (vezi Romani 8, 9). Îți stă la dispoziție puterea și autoritatea Lui. "Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu vă va putea vătăma." (Luca 10, 19). În aceste zile ai putut vedea că, fără învătarea Cuvîntului, și fără meditarea asupra Ei, este aproape imposibilă zidirea ta spirituală, sufletească. Acordă timp studierii Bibliei! Învață versete! Când va fi nevoie de ele, Duhul Sfînt îți va reaminti, ceea ce ai învățat!

Tată Ceres! Mulțumesc că puterea și autoritatea Ta minunată este în Cuvîntul Tău. Necomentîm vreau să mă hrănesc cu cuvintele Tale. Ascund în inima mea vorbele Tale, pentru ca să nu păcătuiesc împotriva Ta. Cu puterea Cuvîntului Tău, cu sabia Duhului mă lupt cu curaj împotriva dușmanului!

Amin!

34

Săptămâna 9: Modul de mînuire al banilor

Vineri:

"Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătînată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura."

/ Luca 6, 38 /

Pune-ți și afacerile bănești în mâinile lui Dumnezeu! Cel mai bun mod al acestuia este dacă donezi (dai). Dacă vrei să experimentezi minunea Providenței divine, atunci deschideți portofelul în fața Domnului! A fost vorba deja de zecutială și primite multe altele și versetul de azi ne mărturisește despre binecuvîntarea dării voluntare. Biblia face diferență între zecutială, jertfă (oferire) și pomană. Indiferent pe care o practici, poți fi sigur că recolta nu se va lăsa așteptată. Pe lângă legislația semănării și a recoltării, iată avem aici un alt principiu asemănător: cu ce măsură vei măsura, cu aceea îți se va măsura și jte. Românește: dacă ești zgărcit și nu dai nimic, atunci exact același lucru îl vei primi. Nimicul înmulțit de multe ori, tot nimic rămîne. Dacă dai bani mărunți, bani mărunți vei primi. Dacă dai bancnote, bancnote vei primi. Dacă dai sute, mii, vei primi corespunzător acestora. Cel ce samănă zgărcit, zgărcit va și recolta; iar cel ce samănă din belșug, va recolta din belșug.

* Dați, și vi se va da: ba încă vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătînată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura." Domnul doar astfel poate multiplica ceea ce ai semănat și înmulți roadele bunătații tale, pentru ca să ai din belșug pentru tot felul de donării ale tale.

Doamne, ne-ai impresurat cu promisiuni minunate. Îți mulțumesc, că Tu te îngrijești și de bunăstarea noastră materială. Am experimentat deja, că e mai mare ferice să dau, decît să primesc, de aceea cu curaj mă încredințez promisiunilor Tale. Niciodată nu voi reține de la Tine, ceea ce este al Tău!

Amin!

63

Săptămâna 9: Modul de mănuire al banilor

Joi:

“Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socotela chehniilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfîrșească? Pentruca nu cumva, dupăce l-a pus temelia, să nu-l poată sfîrși, și toți cei ce-l vor vedea, să înceapă să rîdă de el, și să zică: «Omniul acesta a început să zidească, și n-a putut isprăvi.»”

/ Luca 14, 28-30 /

Isus aici vorbește despre condiția umărîi. Ilustrând-o cu o pildă economică. Pentru ca noi să-l putem urma pe El, trebuie să evaluăm preții acesteia. Pentru că, da, are preț! Pentru că la fel și în viața economică – în cazul de față, și în treburile noastre bănești – trebuie să ne evaluăm posibilitățile. Nu putem intra într-o afacere, sau nechibzuiți în cumpărături, fără a avea acoperământ financiar. Sigur, foarte repede ne-am săraci!

Trebuie să ne isprăvim bine cu bunurile materiale ce ne-au fost încredințate. Conform zicalei, doar atât e bine să ne întindem cât ține pătura. Trebuie să lucrăm pentru a ne putea îngriji de familia noastră, de copiii noștri. Trebuie să acoperim necesitățile de bază ale vieții. Apoi pot să vină și altele chehniile! Să fim atenți, ca atunci când vorbim despre bani, să nu fim sfinți prețăcuți. Sărăcia în sine nu este o virtute, dar renunțarea liberă asumată pentru Isus, deja poate fi. Dacă vorbim despre sărăcie, dar între timp visăm la bani, atunci ne înșelăm pe noi înșine și vom deveni frustrați.

Este și de îndatorirea ta ca să te îngrijești de cei ai casei tale. Trebuie să știi a te isprăvi înțelept cu banii. Ești copilul lui Dumnezeu, deci și în această artă poți învăța de la Tatăl tău Cereșc.

Tată Cereșc! Mă înveți, să mă gospodăresc înțelept cu bunurile materiale încredințate mie. Într-adevăr doresc să-ți fiu un bun ispravnic, căci în viață am asemenea îndatoriri, cărora de asemenea trebuie să le corespond. Mă încred în ajutorul Tău!

Amîn!

62

Săptămâna 5: Călăuzire

Versetul de memorat pe săptămână: “Uitînd ce este în urma mea, și aruncîndu-mă spre ce este înaintea mea, alerg spre țintă, pentru- premtiul chemării cereștii a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.” / Filipeni 3, 13-14/

Luni: Necesitatea călăuzirii

“Cînd nu este chibzuință, poporul cade...”

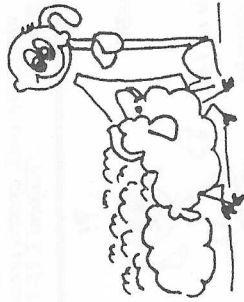
/ Fildele 11, 14 /

În această săptămână vom medita despre călăuzire (conducere), despre importanța ei și despre caracterul liderului conducător. De ce este important acest subiect? Cu ani în urmă n-am învățat pentru prima dată cu această întrebare: “Trebuie oare într-adevăr conducător într-o comunitate creștină?” Am văzut că în acest domeniu erau foarte multe concepții greșite, care desori izvorăsc din rănirile și vederea noastră confuză. La această întrebare se pot auzi atât ca răspuns general, cât și asemănătoare, următoarele: “La noi Duhul Sfînt este Conducătorul (călăuzitorul), nu e nevoie de nimeni ca să poruncească. Noi suntem uniformi, suntem frați în fața lui Isus și El este Călăuzitorul nostru!” Azi văd că, în acele comunități unde domina o astfel de concepție, s-au destrămat, sau doar vegetează. Dacă nu este călăuzire, unde vom ajunge și cine ne arată calea? Într-o comunitate, grup de rugăcime este nevoie de munca și slujirea fiecăruia, pentru a reuși să se ajungă la scopul final. Totuși, căpitanul vasului este acela care dă direcția, și impune cu conducerea rezolvă problemele. Ce s-ar întâmpla cu vasul acesta dacă ar fi fără conducere? S-ar rătăci, și în scurt timp ar naufraga. Asta este valabil pentru comunități, grupuri de rugăcime și celule de parțășie. Gîndește-te la asta! Recunoști în ea chemarea stringentă a lui Dumnezeu? Și pe tine te cheamă, ca pe acela pe care ți l-a încredințat, să-ți poți călăuzi spre Pămîntul Făgăduinței, în împărăția Tatălui.

Tată Cereșc! Te rog ajută-mă ca în această săptămână să pot fi mai atent, la ce înscamîna a conduce (călăuzi). Dă, să pot recunoaște spre ce slujire mă chemi, prin ea să pot sluji înspire frații mei.

Amîn!

35

Marți: Caracteristicile liderului

„Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este supt paza voastră, nu de silit, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu, nu pentru un câștig mîrșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpîni peste cei ce v-au căzut la împărțență, ci făcîndu-vă pilde turmel.”

/ 1 Petru 5, 2-3 /

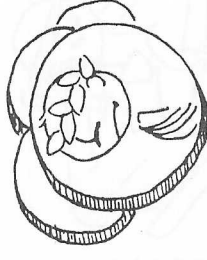
Poate ne este îndeajuns din conducătorii răi? Vestea bună este că, există cineva care poate fi exemplu, ca și conducător: Isus Hristos nazariteanul. Să învățăm a trăi și a călăuzi precum El! La un conducător este important a se vedea dragostea sinceră și osteneala pentru Isus: a-l cunoaște pe Isus, și a face voia Tatălui. Acestea se prezintă în special în lauda personală, în citirea scripturii și în viața de rugăciune activă, prin intermediul căreia liderul conducător ascultă de Duhul Sfânt (vezi Filipeni 3, 7-10).

În același timp trebuie să fie de încredere și demn de încrederea altora. Asta se manifestă prin faptul că liderul, în probleme sufliești este ferm, capabil să reziste la mituire, manipulare și înfricoșare (vezi 2 Corinteni 4, 2). Cel ce vrea să-și conducă colegii spre succes trebuie să fie un jucător de echipă. Adevăratul conducător nu este acela care el însuși face totul, ci acela care îi ajută pe ceilalți, ca și ei să crească în slujirea lor. Trebuie să țină în fața ochilor interesele comunității și nu numai cele private. Nimeni nu se naște conducător perfect, dar e important să se străduiască în această direcție. Dumnezeu se uită mai degrabă la promptețea de slujire și credincioșia ta, decât la carismele și darurile tale de slujire. Duhul Sfânt este acela care îți formează continuu, modelează caracterul tău, pentru ca să te asemeni tot mai mult cu Meșterul tău, cu Isus.

Doamne Isuse, aci din nou îți dau inima mea. Te rog, fă-o asemenea inimii Tale, a cărei unic scop este. Împărăția lui Dumnezeu.

Amin!

Miercuri:

„Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”
/ Matei 22, 21 /

Că ne place sau nu, de bani avem nevoie. Atăta timp cât trăim pe acest pământ, nu putem exista fără ei. Până acum încă nu s-a găsit un asemenea stat, unde noțiunea banilor să fi fost ștearsă. Toemai de aceia trebuie să ne formăm o imagine clară și nu avem voie să nu cădem în extreme. Dacă urâm banii atunci mai mult ca sigur că întodeauna vom avea probleme financiare. Dacă ne întoarcem cu adorație spre Mammon, atunci nu-l vom mai sluji pe Dumnezeu. Pe Isus l-au pus la încercare cu plata birului. Observă că. El niciodată nu a incitat pe nimeni împotriva ordinii hierarhice existente. Mai degrabă ne învăța, ca să îi dăm cezarului ce-i al lui, și lui Dumnezeu ce este al Lui. Cezarului trebuie să-i plătim bir? Să-l plătim! Dacă suntem datori statului — cu bani, cu obligațiuni, cu muncă — cu cât mai mult lui Dumnezeu! Deci banii au drept de existență în viața noastră, căci din ei trăim. Dacă nu ai plăti impozit și nu îți-ai achita nici datoritiile, atunci în scurt timp îți-ar întrepruce curentul, încălzirea și apa din apartament, ba chiar te-ar și penaliza. Precum vezi, banii nu pot fiocolțiți.

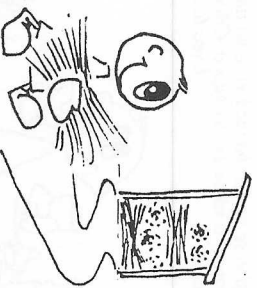
Fii recunoscător, dacă Domnul te-a binecuvântat material! Dacă încă nu, și atunci dă fteacăuia ce i se cuvine. Totul l-ai primit de la Dumnezeu tău grijului. De aceea dă-I și Lui, ce este al Lui!

Doamne Dumnezeule, într-adevăr de la Tine am primit totul. Îți mulțumesc că și până acum te-ai îngrijit minunat de mine, și n-am suferit lipsuri în nimic. Este voia Ta ca eu să gîndesc corect despre bunurile materiale, și să mă isprăvnicesc bine cu banii mei. Îți mulțumesc că, astfel mă înveți!

Amin!

Săptămâna 9: Modul de mănuire al banilor

Marti:

“Aduceți însă în casa vâstieriei toate zecuciile, ca să fie hrăniți în Casa Mea; puneți-Mă asfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

/ Maleahi 3, 10 /

“Ce samănă omul, aceea va și secera.” (Galateni 6,7). Aceasta este o legislație spirituală și se referă și la bucuriile noastre materiale. Gândește-te acum la semănători! Peste tot pe unde umblă, împăștite semînțele. Odată cineva a calculat că, din câteva semînțe semănate, au răsărit altele opt sute. Asta este adevărat și pentru banii noștri. Dacă semănăm din retribuția noastră, atunci vom și recolta. Sigur ai citit, sau ai auzit deja despre noțiunea zecuciei. În mod surprinzător, Biblia vorbește foarte mult despre acest lucru. Cunoști zicala: “Cu mâinile goale venim pe pământ, și tot așa vom și pleca de aici.” Locuim de aceea tot ce avem, am primit-o înșpe folosind. Acest lucru ni-l amînște zecuciua. “Cinșteșe pe Domnul cu averile tale, și cu cele dinții roade din tot venitul tău.” (Plildele 3, 9). Dumnezeu nu-ți vrea banii, ci inima ta. Vrea să te învețe a trăi o viață donatoare. Într-adevăr totul este al Lui, de aceea când dai, dai înapoi ce este al Lui. Prin profetul Maleahi Domnul ă făcut promisiuni surprinzătoare. A zis: să-I punem pe El la încercare. Dacă îi dăm înapoi a zecea parte din venitul nostru, El le va înmulți pe acelea. Mulți au experimentat realitatea acestui lucru. Cu încredere îi poți pune și tu la încercare pe Domnul tău, căci El te încurajează să o faci. Poți experimenta că, zăgazurile cerului se deschid ca roada a donării tale și vei avea parte de binecuvântări din belșug.

Doamne, Tu într-adevăr mă încurajezi, ca să Te pun la încercare? De multe ori am constatat că îni este greu a renunța la ce este al meu, în special dacă este puțin din el. Îți sunt recunoscător pentru această promisiune minunată. Te rog, țorzi-mă pentru că acest lucru nu l-am luat în serios până acum!

Amin!

60

Săptămâna 5: Călăuzire

Miercuri: Viziune la viitor

“Uitînd ce este în urma mea, și amînșindu-mă spre ce este înaintea mea, alerg spre țintă, pentru prentul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

/ Filipeni 3, 13-14 /

În viața conducătorului trebuie să fie foarte clar, unde vrea să ajungă și să nu piardă din făta ochilor acest tel. În lumina acestora trebuie să-și ia deciziile și să-și planifice programele. Cel mai bine e, ca să se formeze clar viziunea întregului grup de conducere, și să stănuască în ea, în unitate. Apostolul Pavel ne încurajează, ca totul să fie subordonat acesteia. Dacă nu, foarte repede vom devia de la drumul pe care am pornit. În viața mea, cu ani în urmă – cu toate că eram lider de grup – în cea mai mare parte însufleșirea mea, necesitățile și părțile altora erau determinante. Am trecut prin mai multe crize, până când am ășuns să înțeleg că, cineva nu de aceea este conducător pentru că e “cel mai sțînt”. E conducător pentru că, știe să îi călăuzească pe ceilalți conțorn viziuni clare primite de la Dumnezeu. Conducătorul niciodată nu este determinat de necesitate, de ocazie, de posibilitate, ci acca vedere – viziune – în care trăiește, în lumina căreia lucrează. Asta decide (determină) prioritatea, ordinea corectă în fiecare domeniu al vieții lui. Cu cât ne învârtim mai mult în jurul problemelor, cu atât mai mult ne scufundăm, și nu vedem adevărul scop. Tu ai o vedere clară pentru grupul, comunitatea ta? Dacă încă nu ai, atunci cere în rugăciune, ca și tu să poți deveni un asemenea conducător care îndeplinește voia lui Dumnezeu!

Duh Sfinț Dumnezeu, te rog dă vedere clară conducătorilor poporului Tău, pentru ca să vadă țelul, spre care îi chemi, și în lumina acestora să facă totul în viețile lor.

Amin!

37

Săptămâna 5: Călăuzire

Joi: Călăuzirea este spre slujirea altora

*“Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci
El să slujească și să-și dea viața răscumpărare
pentru mulți.”*

/ Marcu 10, 45 /

Isus Hristos cu viața Lui a demonstrat, că în călăuzire întotdeauna trebuie să-I slujești pe ceilalți, și nu să domini peste ei. Ce înseamnă asta? Poate că, liderul trebuie să se aplece la ceilalți? Așa consider că, un conducător adevărat nu servește – ca un ospătar – ci se îngrijește de ai lui. Ca păstorul bun, care-și dă viața pentru oile lui. “Voi căuta pe cea perdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită, și voi întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase și pline de viață: vreau să le pasc cum se cade.” (Ezechiel 34, 16). Acest lucru îl spune Domnul prin profetul Ezechiel despre raportarea și spiritualitatea conducătorilor. Conducătorul vede persoana, cu propria lui personalitate (a omului respectiv), în naturațea lui și unele probleme ale oamenilor.

În același timp trebuie să vadă și comunitatea, ca trupul lui Hristos, cum se unește. Motorul care trebuie să pună în mișcare această slujire, este dragostea necondiționată al lui Dumnezeu, și nu dorința de apreciere a celorlalți, sau acapararea egoistă a mântuirii.

Duhul Sfânt este gata să așeze pe inima ta dragostea Tatălui, care nu cunoaște hoiare. În Isus Hristos și-a sacrificat viața lui dăruindu-și, pentru ca oamenii să poată câștiga (primi) viața veșnică.

Tu de ce slujești înspere ceilalți? Cum faci asta, cu ce spiritualitate?

Duhule Sfânt, dă călăuziri (conduceri) de slujire în comunitățile noastre și binecuvântează conducătorii noștri, pentru ca să-ți pregătiți să îngrijească turma. Precum Isus i-a învățat și a făcut-o.

Amin!

38

Săptămâna 9: Modul de mânuire al banilor

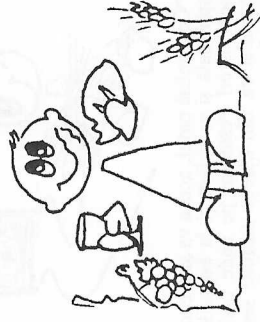
Versetul de memorat pe săptămână: “*Dați, și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măăsura, cu aceea vi se va măăsura.*”

/ Luca 6, 38 /

Luni:

*“Căci atunci te bucuri de lucrul minilor
tute, ești fericit, și-ți merge bine.”*

/ Psalm 128, 2 /

Ce gândești în sinea ta despre bani?

“O, acela este doar un rău necesar în viața noastră. Nu am nici un ban. Nici nu tubesc banii. Banii sunt izvorul tuturor răutăților.”

Aceste forme de gândire formate pot proveni din obișnuiele copilăriei, din superstiție, sau pur și simplu din interpretarea greșită a Bibliei. Trebuie să ne învățăm a gândi corect despre bani. În această săptămână vei vedea că Biblia nu vorbește niciodată împotriva banilor, ci ne atrage atenția asupra pericolului poftei și lăcomiei de bani. Dacă citești atent psalmul 128, sau binecuvântările din Deuteronom capitolul 28, atunci poți vedea că viața cu frică de Dumnezeu, merge împreună și cu binecuvântarea materială (financiară). În vremurile Vechiului Testament bogăția era măsurată în vite și oi. Azi folosim valuta, sau alte mijloace randamentale ale pieții. În esență, să zicem că este mult mai ușor a completa un cec, decât să cărăm cu noi oi, pentru a ne achita datorile. Banii sunt simbolul comerțului. Banii în sine nu sunt răi. În schimb gândurile, dorințele și sentimentele noastre legate de ei, pot fi rele. Pe acestea trebuie să le schimbăm, și nu să ștergem banii complet de pe fața pământului. Asta chiar și așa ar fi imposibil de realizat. Să chemăm și acum în ajutor – ca întotdeauna – Cuvântul lui Dumnezeu!

Tată Ceres! Îți mulțumesc că și în această arie a vieții îmi vorbești. Într-adevăr deseori am gândit în mine rău despre bani, și i-am condamnat. Te rog ajută-mă, vorbește-mi prin Cuvânt și dă-mi luminare. Tu ce gândești despre bunurile materiale?

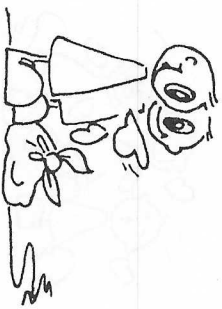
Amin!

59

Săptămâna 8: Munca în grup

Sâmbătă:

“Am socotit de trebuință să vă trimet pe Epafrodit, frațele și tovarășul meu de lucru și de lupă, trimեսul și slujitorul vostru pentru nevoile mele.”

/ Filipeni 2, 25 /

“Nu merge de unul sigur!” – cântau într-un film muzical vechi. Într-adevăr nu merge. Este nevoie de muncă și tovarăși de lupă. Și Pavel a avut nevoie. Nici a fost predicator liber profesionist vaagabond. Îți propun, ca odăină cu creionul în mână să studiezi scrisorile Noului Testament și caută, cați colaboratori a avut Pavel. Te vei mira. Se poate că forma trupului său ne apare ca un singurec aparte, deși din penia lui provin printre altele, principiul spiritual al multiplicării, al formării ucenicilor și colaboratorilor: “Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor marturi, încredințezi la oameni de încredere, cari să fie în stare să învețe și pe alții.” (2 Timotei 2,2). În același timp nu a uitat, ca subalternul cui lucra împreună cu mai mulți, “noi șintem împreună lucrători cu Dumnezeu.” (vezi I Corinteni 3, 9)

În această săptămână am meditat la munca în grup. Este un veșnic adevăr, cum că avem nevoie unul de celălalt. Dar mai important este că avem nevoie de Dumnezeu. Te rog, să nu-ți meșterești o carieră solo în împărăția lui Dumnezeu! Nu-ți vara ruși. Dacă inima ti-a fost deschisă, în aceste zile ai putut să înveți multe de la Acela care a spus următoarele: “Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” (Ioan 15,5)

58

Doamne, este aproape de neapărire să putem fi colaboratorii Tăi. Propovăduirea evangheliei aici pe pământ nu ai încredințat-o tinerilor, ci nouă, comentilor. Avem nevoie de Tine și unii de alții. Ajută-ne, ca să nu oboseim, ci să ne încredem în puterea Tăi!

Amin!

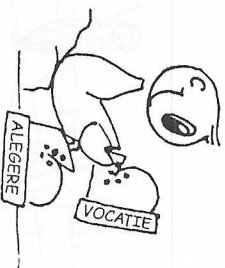
Săptămâna 5: Călăuzire

Vineri: Ispite în călăuzire

“De aceea, fraților, căutați cu ațt mui mult să vă înălțați chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.”

/ 2 Petru 1, 10 /

În viața conducătorului este foarte importantă deosebirea. Aceasta ajută în ocotirea capanelor, și pentru ca să se împotrivească tuturor ispitelor. Vrăjmașul încearcă să distragă atenția conducătorului cu lucruri, care înțesc slăbiciunile lui omenești. Astfel îi anihilează conducerea (călăuzirea). Am să amintesc câteva exemple frecvente. Mulți păstori și-au pierdut deja prin acestea chemarea, respectul, sfințenia vieții. Putere – atunci când acceptăm jocul, autoritatea lui Dumnezeu. Afirmare – când autoritatea noastră o folosim pentru interesele personale. Păceri, păcate morale – când nu trăim conform Cuvântului lui Dumnezeu, ci cedăm în fața poftelor ochiului și instinctelor noastre. Suprasolicitare – atunci când credem că doar noi putem face totul corect, și asta ne obosește. Axare pe rezultate – când lucrăm din greu, cu motivări, incorecte. Lenevie – lipsa relației spirituale sistematice cu Dumnezeu și a vieții de rugăcime. Izolare de / față de ceilalți – când activăm ca lupători solitari. Povestea lui Saul este un exemplu bun, despre cum se poate pierde chemarea către conducere. Păcatul lui este nesupunerea, gelozia (invidia) față de David și în final teama, că își pierde autoritatea regescă. Fi treaz și veghează! Impotrivește-te lui, tare în credință (vezi 1 Petru 5, 8-9)!

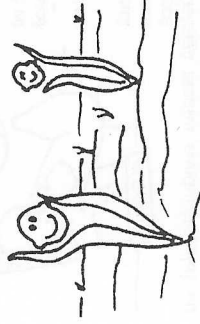
39

Tată Ceresce! Dă-ne Duhul deosebirii, pentru ca să umblăm pe drumul Tău, și ca să ne putem împotrivi peșterii ispite. Duhurile Sfânti ajută-ne, ca în timp ce călăuzim pe alții, noi înșine să nu devenim nedemni chemării noastre.

Amin!

Săptămâna 5: Călăuzire

Sâmbătă:

“Așa că nici cel ce stădește, nici cel ce tădă nu sînt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.” /1 Corinteni 3,7/. Căci noi sîntem împreună lucrători cu Dumnezeu.” /1 Corinteni 3, 9/

Este un mare respect că putem fi colaboratori (lucrători) ai lui Dumnezeu. Unic El este acela, care face eficiență munca conducătorilor prin puterea Duhului Sfânt. Acceptarea acestuia înseamnă o mare provocare, și trebuie luată în serios. A trăi în acea certitudine că, asta nu este doar muncă omenească, ci zidirea împărăției lui Dumnezeu și pregătirea pentru viața veșnică ce va veni. Dacă îmi asum conducerea sau colaborarea în conducere, înseamnă, îmi asum responsabilitate pentru poporul meu, pentru comunitatea mea, sau chiar pentru familia mea. Nu-mi este mie toțuna – celui care am experimentat dragostea fără plată al lui Dumnezeu – ce se întîmplă cu ceilalți, pentru că planul lui Dumnezeu este ca fiecare om să fie mîntuit și să ajungă la cunoașterea adevărului. (vezi 1 Timotei 2, 4). Moise – unul din cei mai mari conducători ai vremurilor vechi – știa că înseamnă să faci fără Dumnezeu. A încercat să elibereze poporul evreu din propriile forțe, dar n-a rezolvat nimic. Dar după ce a devenit colaboratorul lui Dumnezeu și s-a încredințat în promisiunile Lui, a reușit să-și conducă poporul în Canaan, pe Pămîntul Făgăduinței.

De ce? Pentru că Dumnezeu este un “Sef” credincios, cu care se poate lucra. Apucă-ți chemarea în preoția generală al lui Isus Hristos! Fi pregătit să-ți asumi îndatorirea, adică să-l conduci pe Pămîntul Făgăduinței pe toți aceta, pe care Domnul ți i-a încredințat!

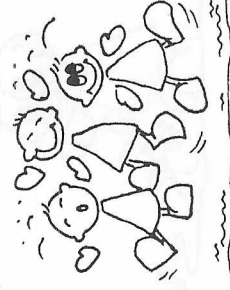
Doamne, Isuse, îți mulțumesc că m-ai chemat în via Ta. Dă, ca să-mi pot asuma răspunderea pentru toți aceta, pe care i-ai așezat pe inima mea. Te rog, arată-mi calea pe care în situația mea, să merg mai departe.

Amin!

40

Săptămâna 8: Munca în grup

Vineri:

“După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfînt, și vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”

/ Fapt. Apost. 4, 31 /
* (Fapt. Apost. 4, 23-31)

Iată, avem aici un exemplu minunat, cum se pregăteau înaintașii noștri pentru evanghelizarea comună. Echipa team îi chema pe frații care slujeau și discutau strategia. Conducătorul laudei s-a îngrijit din timp asupra echipamentului tehnic și asupra frumosului cor numerte. Toți erau la locul lor și totul funcționa ca pe roate....

Dar cred că nu așa, s-a întîmplat. Erau într-o situație chiar strîmtoară. Pe doi dintre conducătorii lor îi țineau sub lacăt, pentru ca marele sinedriu să-i poată interoga a doua zi. După ce au fost eliberați, cu o inimă și un suflet și-au ridicat cuvîntul la Dumnezeu. Se rugau. Citește doar, ce rugăciune era aceea! Numără de câte ori apare în ea pronumele tău personal! Nu se gîndeau la ei înșiși, ci pe Dumnezeu îl puneau în centrul rugăciunii lor. Nu se văteau, ci îl laudau pe Dumnezeu. Apoi a venit și răspunsul la cererea lor: s-a cutremurat locul unde erau adunați. Toți au fost umpluți de Duhul Sfînt și propovăduiau cu curaj Cuvîntul lui Dumnezeu. Rugăciunea: baza tuturor muncilor făcute împreună, alfa și omega lor. Fără rugăciune e păcat să și începi. Reușita nu depinde de pregătirea noastră genială. “Așadar, nu afirmă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.” (Romani 9,16).

Tată Ceresc! Doar Tu ești demn de toată slava. Fără Tine nimic nu putem face, și cu toate acestea deseori noi ne luăm slava. Învață-ne să fim smeriți, pentru ca și în continuare să putem rămîne în slujirea Ta.

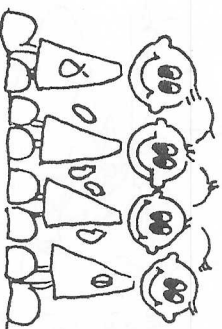
Amin!

57

.....

Săptămâna 8: Munca în grup

Joi:

“Deaceia, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfîn și înțelepțiune, pe cari îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necontenit în rugăciune și în propovăduirea Cuvîntului.”

*/Fapt.:Apost. 6,3-4 /
(Fapt.:Apost.6, 1-7)

Un alt principiu de bază al activității noastre depuse în Împărăția lui Dumnezeu, este împărțirea muncii. Nu poți face totul de unul singur. E necesar ca fiecare să ajungă în îndatorirea corespunzătoare capacităților și talentelor lui. Altfel vor susțina asemenea cailor: de jug până la epuzare, dorind o scurtă pauză de odihnă. În vremea primei adunări numărul tencilor creștea mereu. S-a iscat răzvrătire între grecei împotriva evreilor; pentru că în ziua împărțirii pomanei văduvele lor sunt marginalizate. De aceea cei doisprezece apostoli i-au chemat pe ucenici: “N-ar fi la locul ei, dacă am neglijat Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru ca să ne îngrijim de cele ale mesei. Fraților: tocmai pentru asta, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfîn și de înțelepțiune. Aceștia le vom încredința dirijarea muncii, iar noi ne vom dedica rugăciunii și slujirii propovăduirii Cuvîntului.” Ce s-a întâmplat? Pur și simplu au împărțit munca. Pe baza unor criterii spirituale și-au ales colaboratori pentru îndeplinirea unei îndatoriri concrete, pentru ca ei neastântenți să-și poată face propria lor îndatorire. Astfel “echipa” apostolică putea activa mult mai concentrat. Înainte de a te prăbuși sub povara îndatoririlor tale, oprește-te o clipă! Dumnezeu acum îți vorbește!

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne, într-adevăr așa simt că greutatea îndatoririi mă apasă. Nu pot rezolva totul dintr-o dată. Din timp în timp mă doboresc. În nevoie de colaboratori, împreună cu care pot sluiți pe câmpul copi pentru recoltare, unde din păcate încă tot puținii sunt muncitorii.

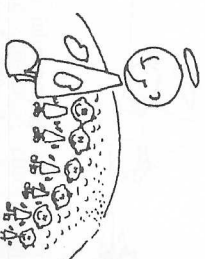
Amin!

56

Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Versetul de memorat pe săptămână: “Ascultați de mai mari voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghiază asupra sufletelor voastre, ca unii cari au să dea socotelă de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.” */Evrei 13, 17/*

Luni:

“Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihățiți.”

/ Romani 5, 19 /

Supunerea este o întrebare de bază. Ave o greutate mare în viața de creștin, precum se vede și din acest verset biblic. Ce este supunerea? La ce folosește? Când trebuie folosită? Când și cui nu avem voie să ne supunem? Isus a fost smerit și ascultător perfect Tatălui până la moarte, și încă moarte de cruce (vezi Filipeni 2, 8). Am putea spune, că Lui I-a fost ușor căci este Fiul lui Dumnezeu. Deși s-a înfăptuit că, doar transpirând sânge a putut rămâne smerit, supus. Cum pot sta alături aceste lucruri cu bucuria, pe care Isus – iar mai apoi apostolul Pavel – a vestit-o? Dacă mă supun, aceia întotdeauna va însemna suferință? Dacă ar fi astfel, atunci creștinismul s-ar asemăna mai mult cu sclavia, decât cu viața plină de fericire. Pentru mine și pentru tine este mai bine să împlinim voia celui ce ne-a chemat. El ne trimite, să înfăptuim ceea ce ne-a încredințat. Poate, că pe drum vă fi corosată cu spini și cruce, dar la capătul drumului ne așteaptă învierrea și vor spune: “Întă în bucuria stăpânului tău!” (vezi Matei 25, 23). Eu am încercat deja să rălesc în multe feluri, dar, doar aceia a avut succes, când m-am supus voui Tatălui meu. În această săptămână să ne gândim împreună la supunere (smerenie)! Cele mai bune gânduri se nasc în timpul practicii, în iureșul vieții. Începe a o practica!

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne! Acest cuvânt că, supunere, mă sperie puțin. Dă, ca să mă împrietenesc cu ei, căci și soarta lumii aici s-a întors, când Prea Sfântul Tău Fi u a rămas supus (smerit) până la capăt. Învață-mă să fiu supus!

Amin!

41

..... Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Marți:

“ Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, ca să trăiești și să te înmulțești, și ca Domnul, Dumnezeuul tău să te binecuvînteze în tura pe care o vei lua în stăpînire.”

/ Deuteronom 30, 16 /
* (Matei 19, 16-26)

Dumnezeu a dat legi poporului Său, pentru ca să știe ce e bine și ce e rău. Au cunoscut roada supunerii, binecuvîntarea, și consecința nesupunerii, blestemul. Cum ar fi putut să trăiască bine, dacă nu ar fi avut înaintea lor un exemplu, o pildă de urmat? Cu trecerea timpului Domnul a promis:” Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor.” (Ieremia 31, 33). Cu această am primit porunca dragostei de la Dumnezeu. Această dragoste este independentă de sentimentele noastre. Luăm o decizie, și vom fi supuși (smertiți). Cu timpul și sentimentele noastre vor ajunge în vâduț bun.

Isus I-a încurajat pe tînăr spre împlinirea adevăratei legi. Să-și elibereze inima înspre Dumnezeu, și dacă trebuie, să se elibereze chiar și de averea lui. Cuvîntul cheie este libertate. “Și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.” (2Corinteni 3, 17). Cum încep una lângă alta supunerea și slobozenia? Drumul la slobozenia duce prin supunere. De exemplu copilului îi trebuie interzis să sucească robinetele aragazului. Deși aragazul nu-i provoacă durere, și acesta luera îl vede și de la mama lor. Totuși poate fi periculos pentru el. Când va fi matur, o va putea folosi liber conform destinației pe care o are. Dar până atunci trebuie să se supună interzicerii, altfel joaca poate avea un sfârșit tragic. Fi și tu supus legilor lui Dumnezeu, care sunt deja înscrise în inima ta!

.....

.....

.....

.....

.....

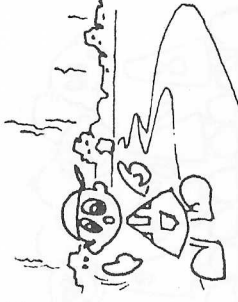
Doamne, ajută-mă ca legea, pe care ai scris-o în inima mea să nu fie piedică și povară! Ci să pot vedea în spatele acestora, să recunosc dragostea Tă!

Amin!

42

..... Săptămâna 8: Munca în grup

Miercuri:

“Le-ai zis atunci: „Veдеți starea nenorocită în care sîntem! Ierusalimul este dărîmat, și porțile sînt arse de foc. Veniți să zidim iarăși zidul Ierusalimului, și să nu mai fim de ocară.”

/ Neemia 2, 17 /
*(Neemia 2, 3.)

Alăturările și eforturile omenеști desecori se termină cu eșecuri. Desigur pentru aceasta nu se pot ridica legi, cum că în fiecare caz așa așă este. Dar un lucru e sigur, că reușita perfectă depinde și de motivația corectă – precum vom vedea din exemplul următor. Neemia se întoarce acasă din Iudea, pentru este frământat de soarta celor puțini scăpați de prizonierat precum și soarta Ierusalimului. Când a ajuns, a dat o privire la zidul și porțile dărâmate ale orașului, care au fost pradă focului. Neemia – care ținea profundă cămătă de păcate, din cauza păcatelor comise de poporul său - s-a și apucat de organizarea muncii. Fără zid de piatră – deci fără apărare – trăiau locuitorii acelor vremuri ai Ierusalimului, neprotejați, în sărăcie și înjosire. Motorul principal de mișcare a fost, pe de o parte, asigurarea protecției iar pe de altă parte, ocovina înjosirii, și a bațjocării. Poporul lui Dumnezeu nu poate trăi în asemenea condiții, în condiții de viață nearanjate. Nu poate aduce rușine numelui lui Dumnezeu.

Scopul comun este de a ne așeza cu toții pe crăpăturile zidului de piatră. Dacă vezi că pe zidurile de piatră ale comunității tale, ale bisericii tale sunt spații neprotejate, se cașcă găuri imense, atunci treci și tu în rîndurile muncitorilor! Nu permițe ca, împărația lui Dumnezeu să fie țința bațjocării și a ocarei! În vremea lui Neemia în ciuda tuturor bațjocurilor și a împotrivirilor dușmanului zidirea continua să avanseze.

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne Dumnezeule! De atâtea ori am adus rușine numelui Tău, când ne-am neglijat îndatoririle, sau nu Te-am reprezentat în mod autentic în fața semenilor noștri. Iarîd-ne și dă-ne putere ca într-adevăr să ne putem așeza pe crăpăturile zidului de piatră, înspre slava Ta.

Amin!

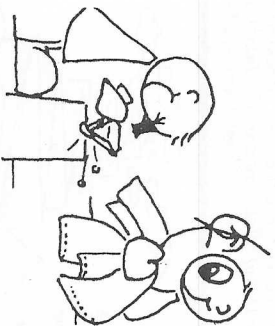
55

Săptămâna 8: Munca în grup

Marti:

"Bebelule!, Ohohoh, și toți băbuții iscusiiți în carti pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările năduite pentru slujba sfântului locaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul."

/ Exodul 36, 1 /
* / Exodul 36 /

Cred că nu este nevoie de o explicație separată pentru povestirea de ieri. Non-sensul eforturilor noastre omenescu, din ce cauză o aface va fi nereușită, poate că le-am putea însuma cu versurile Psalmului 127: "Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă gălăciți frizii, ca să mincați o pine cîstăgată cu durere." (Psalm 127, 1-2)

În versetul de azi putem vedea un exemplu pozitiv. Fii lui Izrael lucrează la zidirea unui lăcaș sfânt. Ei adună din donații personale materialele necesare pentru pregătirea cortului, pentru slujirea ce avea să aibă loc în ea și pentru sfințele haine. Când toate sunt împreună vin oamenii iscusiiți și începe lucrul de merit. Fiecare din ei dă maximumul posibil. În interesul felului fiecare își portește bunurile materiale, cunoașterea (priceperea), munca mâinilor, timpul și oboseala lui. Rezultatul final este perfect. Care e secretul reușitei? Conform uncea din traducerile catolice, răspunsul sună astfel: "... au făcut totul după cum poruncise Domnul." Dumnezeu este proiectantul – dar în același timp și executorul – iar constructorii supuși îi îndeplinesc poruncile. Vezi? Din asta și tu poți învăța. În împărăția lui Dumnezeu astfel lucrează un "proiect" reușit.

.....

.....

.....

.....

.....

Tată Ceresel! Eu vreau să mă ostenez în zidirea împărăției Tale. Îți mulțumesc că m-ai chemat și pe mine în această lucrare. Tu ești inițiatorul dar și executorul, iar eu smerit vreau să umez poruncile Tale. Te rog, vorbește! Ce dorești de la mine, ce să fac?

Amin!

54

Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Miercuri:

"Veți peri ca și neamurile pe cari le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentrucă nu veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru."

/ Deuteronom 8, 20 /

Această atenționare era pentru poporul lui Izrael, dar și pentru noi poate fi de învățătură. Dacă facem contrariul la ceea ce ne-a chemat Dumnezeu, atunci să nu ne mirăm, că își ia jos mâna de pe noi. Să nu ne surprindem dacă ne vom întâlni cu o mare freamătăndă, ca de exemplu Iona, care a călătorit cu corabia în sens opus față de cea dată de Dumnezeu (vezi Iona 1, 1-16). Iona a încercat să fugă din țara îndatoririi lui. Deși se pare că, și din asta a ieșit ceva bun, căci cei ce călătoreau pe corabie, în teama lui, au început imediat să-l binecuvânteze pe Dumnezeu. Dacă nu am cunoaște bine povestirea, am putea zice: "Bine a făcut Iona. S-a văzut binecuvântarea lui Dumnezeu peste munca lui, căci cu simpla lui prezență îi evangheliza pe călători și aceia s-au întors la Dumnezeu." În acest caz nu asta a fost totuși mistimea lui concretă. Ar fi trebuit să meargă în Ninive, iar el fugea din fața lui Dumnezeu. Dumnezeu vorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului (vezi 1 Timotei 2, 4). Dacă Domnul te trimite ca să salvezi un om de la moartea veșnică, - în așa fel că îi vestești evanghelia - și tu nu faci asta, atunci situația e mai rea decât pășirrea la locul accidentului. Dar dacă într-adevăr ești učenicul Lui, atunci poți conta pe faptul că te va trimite. Niciodată nu-ți va cere ceva, ce îți depășește puterile. Intotdeauna îți va da harul necesar.

.....

.....

.....

.....

.....

Doamne! De multe ori nici m-ți aud cuvântul, iar alteleori nici nu mă vreau să o aud, iară te rog, că de multe ori m-am abătut de la calea ce-mi e destinată! Căluțește-mă! Trimite-mă din nou, aci vreau să fim supus. Te rog, ghidă-mă în această!

Amin!

43

Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Joi:

“...du-te la mare, aruncă undița, și trage afară peștele care va veni înfrî; deschide-ți gura, și vei găsi în ea o rublă...”

*/Matei 17,27 /
*/Luca 5, 4-11)

Petru de multe ori a primit lecția pentru învățarea supunerii (smerenției). Gândește-te numai la aruncarea din nou a năvodului, la găstrea rublei în gura peștelui, la măgarul ce trebuie luat, și așa mai putea continua. Desigur rațiunea întotdeauna a dictat contrariul. Experiența omenească spunea: “Asta-i prostie curată!” Și totuși Isus așa a cerut. Petru a învățat, dacă Isus cere ceva, atunci acela este bun și posibil de îndeplinit. După “absolvirea” școlii el nu s-a mai speriat nici de bătăuș. Cuvintele lui Isus au devenit mai tari pentru el decât orice autoritate. Pentru că, pentru acest Cuvânt există cheazăște (garanție). Nimeni și nimic nu îl se poate împotrivi. Nici furtuna și vântul, chiar și demonii se supun poruncii lui imediat. În acest cuvânt este putere și autoritate, pentru că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Acel Cuvânt, în urma căruia s-a născut Soarele, Luna, stelele, galaxiile, dar la fel și firele de praf, complicatele molecule AND, animalele, omul simțitor și gânditor, eu, și, chiar tu! Acest Cuvânt este viu și lucrător. Pătrunde prin orice.

Crezi, că există supunere din dragoste? Îți asumi acest lucru? La asta te chem în această zi. Fi atent la Cuvântul lui Dumnezeu! Supune-te imediat chiar și la cea mai mică cerere! Să nu crezi că întotdeauna va fi ușor! Dar nu este nimic mai bun, decât să-ți trăiești fiecare zi conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Doamne, uneori doresc ca Tu să-mi ceri ceva mare și să-mi dai o îndatorire serioasă. Acum îți cer mai mult, să pot recunoaște glasul Tău, indiferent ce lucru mic vrei să-mi spui! Ajută-mă ca, din primul cuvânt să fiu supus!

Amin!

44

Săptămâna 8: Munca în grup

Verșetul de memorat pe săptămână: “După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfînt, și vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.” /Fapt.Apost. 4, 31 /

Luni:

“Și au mai zis: “Haidem! Să ne zidim o cetate și un turn al cărîi vîrf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiți pe toată fața pămîntului.”

*/Geneza 11, 4 /
*/Geneza 11, 1-9)

“În unitate e puterea” – spune binecunoscutul proverb. Aceasta într-adevăr așa este, cu toate că există multe alte afaceri comune. Dar să ne uităm mai de aproape la istoria unei investiții reușite doar pe jumătate! Într-o zi frumoasă, specialiști economici îmbrăcați la cravată s-au adunat, pentru a face calcule pentru un proiect pe termen lung, și pentru a căuta investitori. Tejul era comun: construirea Babelului și a turnului acestuia. Totul mergea conform planului, dar au greșit un singur pas mic. Nu s-au înțeles cu proprietarul pămîntului respectiv, între timp firmele de construcție – care au investit milioane în afacerea comună – au început deja construirea. Pe neașteptate a apărut proprietarul pămîntului, ca să dea o privire la șantierul de construcții neavizat. Privind în jur, dădăa aprobator din cap, apoi a zis: “Iată, ei sînt un singur popor, și toți au aceeași limbă; și iacă de ce s-au apucat; acum nimic nu î-ar împedeza să făcă tot ce și-au pus în gînd!” (Geneza 11,6). Dar avea deja la mână hotărîrea judecătorească, și ea trebuia îndeplinită: “Haidem, să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora.” I-a împrăștiat de acolo pe întreg pămîntul, și au trebuit să înceteze a mai construi orașul. Așa se termină orice muncă în grup, care îl lasă pe Dumnezeu pe dinafara socotelilor lor.

Doamne, Tu ești proprietarul întregului Pămînt și totul este al Tău. Degeaba se construiește casa, dacă Tu nu lucrezi la ea. În van este orice încercare omenească, dacă pe Tine te lășăm înțărîna oricărui socoteli. Căltăruiește-ne în această săptămână, pentru ca să înțeleg adevărata esență a unității!

Amin!

53

Săptămâna 7: Loialitatea

Sâmbătă:

“Veți fi urziți de toți, din pricina numelui Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.”

/ Matei 10, 22 /

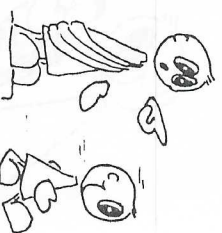
Răsplata finală și într-una cea mai mare a stăruinței noastre în loialitate, este că vom fi scăpați (mântuiți). Desigur suntem deja mântuiți prin sângele lui Isus, și, și eu am aceiași convingere ca și Pavel: “Căci sînt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adîncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8, 38-39). Amin!

Dar pentru victorie trebuie totuși să fim stăruitori până la capăt. Din Cuvânt știm că, nu ne pot ajunge încercări peste puterile noastre, și asta este o veste bună. Dar în cadrul creștinismului există anumite curente, conform cărora, dacă nu ești atent, îți poți pierde mântuirea. Te rog, nu te lăsa ușor convins de asemenea adevăruri doar pe jumătate! Dacă cercețezi cu credincioșii senzorile de dragoste ale Tatălui tău, atunci poți ști că mântuirea este un dar fără de plată (gratuit). Din har ai primit-o, și nu ca pe o răsplată a faptelor tale. Tocmai de aceea, doar atunci o poți pierde, când nu umbli pe calea smereniei. Prin aceasta poți ajunge într-o astfel de stare sufletească, când pur și simplu o arunci înapoi, și zici: “Mulțumesc, nu o vreau!”. De aceea fi loial toată viața ta, și atunci, cât vei trăi vei putea savura binecuvântările fără de sfârșit ale lui Dumnezeu!

Tată Ceresc! În Numele lui Isus Hristos aduc mulțumiri pentru harul fără de plată al mântuirii. Voi fi stăruitor în credință, în speranță și în dragoste. Rămân credincios și înmoderana voi umbra în porunciile Tale. Doar credincioșia și milostenia Ta nesfârșite pot să mă păstreze pe acești drum.

Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Vineri:

“Ascultați de mui marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii curii au să dea socoteală de ele ; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinați, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.”

/ Evrei 13, 17 / *(Evrei 12+13)

Acesta este domeniul unde de obicei apar conflicte. Uneori altele sunt părțile noastre decât ale conducătorilor noștri în mare grabă spunem: “Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!” (vezi Fapt:Apost:5, 29). Poate chiar folosim și Cuvântul lui Dumnezeu, și ușor alunecăm în acuzare. Asemenea acuzare – care este de fapt obiceiul Acuzătorului – Dumnezeu o pedepsește foarte serios. (vezi Numeri 12). Mai demult vedeam lumea în alb-negru. Gândeam că ceva este ori bun, ori rău.

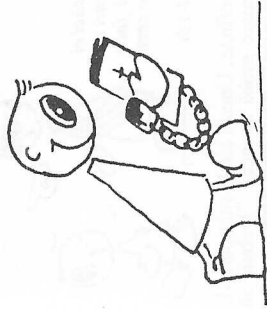
În fond, cine poate spune ce este binele? La urma urmei, azi vedem doar ca prin oglindă, încoțosat. Deci, nu e voie să fim supuși orbește oricărui iarbă-verde?

Cel ce merge în față, vede mai departe, și are mai multă experiență. Se poate să mai și greșească, căci și el este tot om. Dumnezeu azi îți zice: “Ascultă de mari marii tăi!” Ei sunt aceia care îți vestesc Cuvântul lui Dumnezeu (vezi Evrei 13, 7). Din harul Domnului am învățat, că acuzarea făcută, cu cap fierbinte, conducătorului meu – care desigur era împachetată într-o discuție frumoașă – nu este treaba mea. Îndatorirea mea este, ca în deciziile lui să recunosc călăuzirea lui Dumnezeu. Mai marii tăi sunt un dar al lui Dumnezeu pe calea vieții tale. Prin ea învață să te supui lui Dumnezeu!

Doamne, iartă le rog răzvrătirea mea împotriva celor aleși de Tine! Dă, ca și prin ei să văd îngrijirea Ta iubitoare pentru mine! Ajută-mă să fim deștepti supuși!

Săptămâna 6: Supunerea izvorâtă din dragoste

Sâmbătă:

„Nu știi că, dacă vă dați robii cuiva, cu să-l ascultați, sîneți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?”

*/ Romani 6, 16 /
(Romani 6, 15 și 7.6)

Stăm față în față cu un mister, pe care Dumnezeu pe zi ce trece ni-l revelează. Suntem mântuiți prin har, dar supunerea nu poate rămâne afară din viața noastră. Ea nu ne străbește libertatea. Cuvântul nu ne dă prea multe posibilități, căci după ea ne supunem ori păcatului, ori ne supunem smereniei. Nu o putem ocoli.

Celor ce se supun, aceluia Dumnezeu le dă Duhul Sfânt. Iar Duhul călăuzește mai departe, pentru „ca unii cari, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiri-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.” (vezi I Petru 1, 22). A iubi din toată inima? Trebuie să învățăm a ne supune lui Dumnezeu din dragoste. Astfel vom putea gusta ce înseamnă, “căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11, 30). Atunci nu vom vedea în Cuvântul lui Dumnezeu o poruncă, ci ajutor. Voia lui Dumnezeu va fi dulce pentru noi, precum mierea. În final vom vedea rostu suferinței: Impărația Vesnică. Pe Tatăl îl vedem față în față, și vom spune: ”Asta a meritat mai mult decât orice! A meritat să lupțăm!” Supunerea să fie parte a vieții tale! Nu din obligație, ci din dragoste. Poți fi sigur că, Dumnezeu întoideana îți vrea ce e mai bun mai pentru tine. Dorința Lui e să fi fericiți!

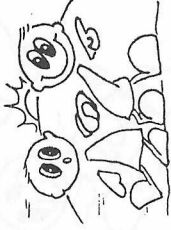
Doamne, Isuse! Tu ai fost supus până la moarte. Învață-mă să iubesc, și iubind să fiu supus! Dă, să văd în spatele poruncilor dragostea nesfârșită a lui Dumnezeu! Doresc să fiu una cu voia Tatălui.

Amin!

46

Săptămâna 7: Loialitatea

Vineri:

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

/ Efrei 10, 25 /

„Să nu părăsim adunarea noastră!” Aceasta se referă în primul rând la eclesie, la comunitatea celor chemați, adică la Biserică. În cadrul ei se subînțelege desigur adunarea, comunitatea, grupurile de casă de rugăciune, sau chiar și celelele de părășie. Într-un cuvânt, să fim loiali, credincioși acelei mari Familii, care ne-a primit. Căldura focului familiei Bisericii îți asigură ascunziș, protecție și creștere. Nimeni și nimic nu le poate înlocui. Dacă reși din acestea – “cum unii au obicei” – te vei asemui puțului căzut din cutb. Doar mai târziu – sau poate niciodată – vei învăța să zbori...

„Nepărăsindu-și adunarea lor proprie...” – scrie într-una din traduceri. Îmi place această traducere, pentru că, cuvântul “al lor”, scoate mai bine în evidență greutatea celor de spus: asta este ea și când, ți-ai părăsi familia de sânge. Ai nevoie de frați, pentru ca să vă puteți îndemna unii pe alții, “cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” Iar acea zi, este într-adevăr este aproape. Fiind atent la semnele timpului și tu poți să-ți dai seama, că suntem deja pe direcție. Nu-ți poți permite luxul ca să-ți “schimbi” familia!

Doamne, sunt recunoscător că m-ai așezat într-o familie minunată. Astfel vrei să asiguri că nu mă voi abate, și să cresc întru slava Ta. Pot oriunde să merg în lume, peste tot pot să mă înălțesc cu frații mei, pentru că Tu ești Tatăl tuturor.

Amin!

51

Săptămâna 7: Loialitatea

Joi:

“De aceea vă rog să călcați pe urmele mele. Pentru acestia v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu prea iubit și credincios în Domnul. El vă va aduce aminte de felul meu de purtare în Hristos și de felul cum învâi eu pe oameni pretutindeni în toate Bisericile.”

/ Evrei 10, 25 /

Loialitatea la către Domnul trebuie să se releveze și în credințioșia și dăruirea ta față de liderii, păstori, preoții, învățători tăi. Oamenii lui Dumnezeu, slujitorii unși sunt chemați să te “păstorească” pe tine. Apostolul Petru tocmai asupra acestui fapt îți avertizează: “Păstorii turma lui Dumnezeu, care este supți peza noastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mîrșav, ci cu lepadare de sine. Nu ca și cum ați stăpîni peste cei ce v-au căzut la împărțea, ci făcîndu-vă pilde turmei.” (1 Petru 5, 2-3). Și liderii conducătorii sunt dațori cu loialitate față de Dumnezeu. Și noi la fel, trebuie să le respectăm slujirea lor, căci prin ei a ajuns la noi vestea bună a mîntuirii noastre. Prin te altele este de îndatorirea lor ca, și în continuare să ne hrănească cu Cuvîntul lui Dumnezeu dător de viață. Pe lângă respect, noi mai datorăm și supunere, căci Domnul deseorî ne comunică intențiile Lui prin slujitorii Săi.

“Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostense întru voi, cari vă cîrmuiesc în Domnul, și cari vă stătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi.” (1 Tesaloniceni 5, 12-13)

Săptămâna 7: Loialitatea

Versetul de memorat pe săptămâna: “Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legămîntul și îndurarea pînă la la mîlăea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.”

/ Deuteronom 7, 9 /

Luni:

“Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și își ține legămîntul și îndurarea pînă la la mîlăea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.”

/ Deuteronom 7, 9 /

Domnul își ține jurămîntul – poți citi în versetul opt. Dar: dacă studiezi mai departe versetele insuflăte, atunci în rîndul următor te poți înălța cu formulări mult mai tari. Credințioșia lui Dumnezeu ar ține până când, și omul se ține de regulile de joc? Da, și nu, într-o oarecare măsură cunoști deja istoria Israelului. Tragedia poporului ales întodeauna a constat în faptul că, ei au încălcat legămîntul. S-au desfrînat cu idoliilor lor. Pedepșa niciodată nu a înăzărîta, excluzînd situațiile când, și-au regretat păcatele. Atotputernicul în neșfârșita Lui milostenie întodeauna și-a lertat și și-a reprimt fi necredincioși, cu toate că mustrările (disciplinările) au trebuit să le suporte. Asta pentru fiecare din noi să ne fie de învățătură. De aceea, “să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău” (Matei 4, 7). Ar fi greu să definești loialitatea cu un cuvînt sau cu o frază. Chiar și dicționarele explicative aduc mai multe puncte de vedere, ca de exemplu: echitabil, drept, bunăcredință, direct și respect. Dar se folosește și pentru caracterizarea omului adaptabil, acceptator, nerespingător, credincios și devotat. În locul analizei raționale – și în această săptămîna – prin exemple biblice vom cerceta, cum putem fi loiali lui Dumnezeu, Bisericii și liderilor noștri conducători.

Tată Ceresc! Minunat Te îngrîșești de biserică Ta, căci Tu ai dat apostoli, profesii, evanghelisți, păstori și învățatori, pentru ca spre împlinire slujirii lor să-L aduce pe sfîrșit și să zidească Trupul lui Hristos. Doamne, eu îți sunt recunoscător pentru fiecare din ei.

Amin!

50

Tată Ceresc! Tu ești nesfârșit de credincios jurămîntului și legămîntului Tău. Prin dragostea Ta necondiționată m-ai prinit la Tine și pe mine. Pînă când nu Te-am cunoscut, pînă atunci m-am desfrînat cu idoliil acestei lumi. Te rog, ajută-mă, să nu abuez niciodată de harul Tău!

Amin!

47

Săptămâna 7: Loialitatea

Marti:

„ Domnul S-a aprins de mînte împotriva lui Israel, și l-a făcut să răutăcească în pustie timp de patruzeci de ani, pînă la stîngerea îniregultii leat de oameni care făcuse rău înaintea Domnului.”

/ Numeri 32, 13 /

Precum ai putut citi în versetul de ieri, respectarea regulilor de joc – loialitatea ta – poartă o imensă binecuvîntare. Tatăl tău este nefărășit de credincios – chiar și pînă în al mîilea neam – legămîntului făcut cu tine, care a fost pecetluit cu sîngele lui Isus. Când tu devii necredincios, El și atunci rămîne credincios pentru că nu se poate nega pe Sine însuși (vezi 2 Timotei 2.13). Desigur asta nu înseamnă că-ți poți folosi avantajul pozițional și să abuzezi de ea. Poți pune la încercare răbdarea Domnului tău, dar spune numai, la ce îți-ar fi bun un exercițiu spiritual, așa de patruzeci de ani prin pustiu? Poți economisi toate acestea. Când Israel a pornit spre Pămîntul Făgăduitei, încă nici nu s-a gândit că drumul va ține atât de mult. Pe un drum obișnuit de caravane al acelor vremuri, ar fi fost necesare doar câteva săptămîni ca să ajungă la telul mult dorit. În versetul de azi poți citi că, Cel Veșnic s-a mîniat pe Israel, de a ceia l-a răzăcit prin pustiu. Au fost nesupuși și răzvîrați. Loialitatea și-au îngropat-o în nisipul pustului. Drept pedeapsă au putut-o călca timp de patruzeci de ani. Nesupunerea întotdeauna aduce cu ea și consecințe. Pentru ca să înțelegi mai bine, adu-ți numai aminte de copilăria ta, de dragostea grijulie – dar consecventă – a părinților tăi!

48

Doamne, Tu într-adevăr mă petreci pe drumul vieții mele cu o dragoste grijulie. Îți sunt recunoscător pentru toate misfăcările Tale, de care am avut parte, căci dacă nu le-aș suferi, nici n-aș fi copilul Tău. Te rog, iartă-mă pentru zăhnelicele mici nesupuneri!

Amin!

Săptămâna 7: Loialitatea

Miercuri:

„ Ferice de oricine se teme de Domnul, și tumbă pe căile Lui!”

/ Psalmi 128, 1 /

*(Psalm 128,1-6)

Din nou putem constata că, viața loială umbără împreună cu binecuvîntări. Acest psalm vorbește despre propria ta viață. „ Te vei putea bucura de ceea ce mîna ta face rost, vei trăi în bucurie și belșug. Soția ta, în interiorul casei tale va semăna cu un butuc de vie, și precum ea mlădițele din jurul mîsimului, așa vor înconjura copiii tăi masa ta. Vezi, în așa binecuvîntări are parte omul, care se teme de Domnul.” Asemenea viitor te așteaptă și pe tine, dacă te temi de Domnul, și dacă vei umbla pe căile Lui. Deci, ce înseamnă “a te teme de Domnul”? Desigur, nu înseamnă să înseamnă că, trăgându-ți capul între umeri să aștepti osînda îngrozitoare, pentru că după convingerea ta, nemilosul judecător așteaptă doar momentul când poate să te lovească fără milă. Poate că, în copilăria ta o asemenea imagine îți-ai format despre Dumnezeu, dar acum aici e timpul reînprospătării. Nu te mai chinui și în continuare cu asemenea imaginații! Tatăl tău Cerească te tubeste, și are grijă de tine. Nu trebuie să-ți fie teamă de El. “A te teme de El” înseamnă mai degrabă, că tu ca și copilul Lui îi dai ascultare. Dai ascultare sfaturilor și poruncilor Lui, și înfăptuiești asemenea. Dacă ești neascultător (nesupus), vei întrista inima Tatălui tău, iar El este obligat a aplica pedagogia cerească, pentru a te face să te corectezi. Dar toate astea le face în interesul tău.

49

Doamne, Tu ești Tatăl meu cerească. Îți mulțumesc, că prin binecuvîntările Tale, îmi dorești un viitor minunat. Niciodată nu vreau să Te întristesc. Cel care privești cu nesfârșită milă deopotrivă la cei buni cîți și la cei răi. Întotdeauna vreau să umbriu în orînduirile Tale.

Amin!